

Suomen Puhallinorkesteriliiton jäsenlehti

Puhallinmusiikki.fi

Talvi 2024

**Drammaa konsertissa
Suomen Säveltäjät 80 vuotta
Halloween-konsertti Kotkassa
Tervetuloa SM-kisoihin Turkuun!
Yhteistä aikaa orkesterissa –
puhelimella vai ilman?**

Pääkirjoitus 4/2024

Vuosi päätöksessä – yhdessä kohti tulevaa

Vuosi alkaa jälleen lähestyä loppuaan, ja edessä siintää joulukonserttien lämmin tunnelma. Tämä vuosi on ollut täynnä upeita hetkiä: konsertteja, tapahtumia ja ennen kaikkea onnellisia kohtaamisia. Yhdessä olemme luoneet musiikkia ja iloa, jotka ovat jättäneet jälkensä niin esiintyjiin kuin yleisöön.

Vaikka vuosi on ollut antoisa, tulevaisuus herättää myös huolta. Taloudelliset haasteet ja kulttuurin kohtaan ajoittain ilmenevä väheksyvä asenne nostavat kysymyksiä siitä, miten varmistamme puhallinmusiikkitoiminnan jatkuvuuden ja arvostuksen. Samalla nämä haasteet ovat myös mahdollisuuksia – hetkiä, jolloin meidän tulee näyttää, kuinka merkityksellistä työtämme on.

Pari kuukautta sitten Kare Eskolan kirjoitus herätti vilkasta keskustelua ja nosti soitonopettajien työn näkyviin sosiaalisessa mediassa. Tämä muistutti siitä, kuinka tärkeää on, että me itse tuomme esille arkemme ja saavutuksemme. Teemme jotain poikkeuksellista, jota ei saa pitää itsestäänselvyytenä: musiikkiharrastus tarjoaa niin yksityisopetusta, yhteissoiton iloa kuin kehittymismahdollisuuksia. Nämä asiat ovat valtava voimavara, josta meidän on syytä olla ylpeitä ja joita kannattaa tuoda laajasti esille.

Haluan haastaa meidät kaikki –olitpa soitonopettaja, orkesterin soittaja, kapellimestari tai soittajan vanhempi –jakamaan enemmän tarinoitamme ja saavutuksiamme. Kun teemme työmme näkyväksi, sen merkitys ja vaikutus tulevat selkeästi esiin myös päätäjille. Kulttuurin vaikutus ulottuu paitsi hyvinvointiin myös taloudelliseen kasvuun. Kulttuuri luo sen arvopohjan, jonka kautta koko kansallinen identiteetti muodostuu.

Lämmin kiitos kuluneesta vuodesta – ja sydämellistä joulun odotusta sinulle ja läheisillesi! Tehdään ensi vuodesta vieläkin musiikintäyteisempi.

Kirkkonummella 16.11.2024

Sami Ruusuvuori

puheenjohtaja

Suomen Puhallinorkesteriliitto

(kuva: Minna Ruusuvuori)

Puhallinmusiikki.fi-lehti

Päätoimittaja: Sami Ruusuvuori

Toimittaja, sisällöntuottaja ja taitto:

Jukka Viitasaari

Toimituskunta: Soila Takanen,

Lassi Takanen ja Ville Karjalainen

Painopaikka: Keuruun Laatupaino KLP Oy

Puhallinmusiikki.fi

ISSN 2954-2723 (painettu)

Puhallinmusiikki.fi

ISSN 2954-2731 (verkkojulkaisu)

Valtakunnalliset
puhallinpäivät
Kuopiossa
14.–16.3.2025

Puhallinorkesterien
SM-kisat
Turussa
17.–18.5.2025.

SPOL HALLITUS 2024

Puheenjohtaja, päätoimittaja

Sami Ruusuvuori, spol.pj(at)gmail.com,
040 5609308

Varapuheenjohtaja, nettisivut, PuhApp

Tiiu Tuominen, tiiu.tuominen(at)gmail.com,
040 9637701 (ei virka-aikaan)

Taloudenhoitaja, laskutus

Juhani Valtasalmi, spol.talous(at)gmail.com
050 5559880, juhani.valtasalmi(at)gmail.com

Jäsenlehti, kansainväliset asiat, musiikkikustannus

Jukka Viitasaari, jukka.viitasaari(at)kolumbus.fi,
050 3233698

Hallituksen jäsen, some

Anniina Peltonen, ansku.peltonen(at)gmail.com
050 5837490

Hallituksen jäsen, some

Hanna-Mari Lehtonen, info(at)hannamarilehtonen.fi
040 5788262

Hallituksen jäsen

Soila Takanen, soila.takanen(at)gmail.com,
040 5743173

Hallituksen jäsen

Lassi Takanen, lassi.takanen(at)gmail.com,
040 7676237

Hallituksen jäsen

Ville Karjalainen, ville.karjalainen(at)edu.tohmajarvi.fi
040 83447122

Toiminnanjohtaja ja sihteeri

Mari Kaasinen, spol.toiminnanjohtaja(at)gmail.com,
045 2072772

Jäsenrekisteri, tiedotus, ansiomerkit, koulutus,
nuottimyynti, musiikkikustannuksen sopimusasiat

Aineistot seuraavaan lehteen 10.2.2025 mennessä
viitasaurus@gmail.com

ILMOITUSHINNASTO:

Takakansi 450 €

Sisäsivut:

1/1 300 €

1/2 200 €

1/4 120 €

1/8 75 €

**Kolmesta peräkkäisestä 1/1 ilmoituksesta saa
neljännen ilmaiseksi.**

Tarkemmat ohjeet spol.pj@gmail.com,

www.puhallinmusiikki.fi

SPOL tiedote

Myönnetyt ansiomerkit

Isojoen Soittokunta ry

Myöntöpäivä 27.8.2024
Kultainen ansiomerkki
Pertti Nummela

Kouvolan Soittokuntayhdistys ry

Myöntöpäivä 15.9.2024
Kultainen ansiomerkki
Juhani Kulhela
Arvi Maksimainen
Jorma Pajari
Jaakko Kivi
Jukka Suutarinen

Pekka Suutarinen
Markku Tompuri
Pertti Niemelä

Raahen Puhallinorkesteri ry

Myöntöpäivä 31.10.2024
Kultainen ansiomerkki
Mirva Väisänen-Haikara
Kaija Svala
Marianne Riekk
Hopeinen ansiomerkki
Sanna Vilenius
Gabriel Korhonen

SPOL onnittelee!

SPOL:n syyskokous pidettiin Sastamalassa 21.9.2024.

Kokouksessa tehtiin seuraavia valintoja ja päätöksiä:

- SPOL:in hallituksen puheenjohtajaksi / liiton puheenjohtajaksi vuodelle 2025 valittiin **Sami Ruusuvuori**
- hallituksen erovuoroisten jäsenten tilalle valittiin **Tiiu Tuominen** (2025-2026), **Soila Takanen** (2025-2026), **Simo Haapalehto** (2025-2026), **Sanna Engström** (2025-2026) ja **Juhani Valtasalmi** (2025)
- jäsenmaksut vuonna 2025 (ei muutosta vuoteen 2024)

1-9 jäsentä 72 €, äänimäärä liiton kokouksessa 1, 1 jäsenlehti
10-19 jäsentä 94 €, äänimäärä liiton kokouksessa 2, 1 jäsenlehti
20-29 jäsentä 115 €, äänimäärä liiton kokouksessa 3, 1 jäsenlehti
30-49 jäsentä 175 €, äänimäärä liiton kokouksessa 4, 1 jäsenlehti
50- jäsentä 185 €, äänimäärä liiton kokouksessa 4, 2 jäsenlehteä
Yhteisöjäsen 115 €, äänimäärä liiton kokouksessa 1, 1 jäsenlehti

Suomen Puhallinorkesteriliitto ry:n hallitus hyväksyi kokouksessaan 5.10.2024 Turvallisen puhallinorkesterin periaatteet sekä Kestävän kehityksen suunnitelman ja on sitoutunut noudattamaan niitä 6.10.2024 alkaen. Haastamme myös koko jäsenistömme sitoutumaan kyseisiin periaatteisiin ja suunnitelmiin.

Haluamme, että kaikilla toimintamme piirissä olevilla henkilöillä on hyvä olla niin harjoituksissa, konserteissa, esiintymismatkoilla kuin kaikissa muissakin toimintaan liittyvissä yhteisissä tapahtumissa.

Haluamme myös omalta osaltamme edistää kestävä kehitystä niin hyvän koulutuksen, sukupuolten välisen tasa-arvon, eriarvoisuuden vähentämisen, kestävien kaupunkien ja yhteisöjen, ilmastotekojen kuin yhteistyön ja kumppanuudenkin näkökulmista.

Turvallisen orkesterin periaatteet ja Kestävän kehityksen suunnitelma löytyvät kokonaisuudessaan verkkosivuiltamme <https://www.puhallinmusiikki.fi/spol-keke/> <https://www.puhallinmusiikki.fi/spol-turvallinenpuhallinorkesteri/>

SPOL on Suomen suurin harrastajaorkesteriliitto. Liiton jäsenorkestereissa on n. 6000 soittajaa ja muuta toimijaa. Tätä joukkoa me yritämme yhdessä kasvattaa. Toivomme teiltä aktiivista yhteydenpitoa, ideoita ja näkökulmia liiton toimintaan ja osallistumista tapahtumiin. Pidäthän jatkossa orkesterin yhteystiedot ajan tasalla. Yhteys sähköpostin, laskutusosoitteen ja lehden postitusosoitteen muutokset on hyvä ilmoittaa heti toiminnanjohtajalle. Hänen yhteystietonsa löydät viereiseltä sivulta.

Liity Facebook ryhmään:
www.facebook.com/groups/spolli

Seuraa liiton Facebook sivua:
www.facebook.com/Puhallinmusiikki/

@puhallinorkesteri on liiton Instagram tili
SPOL @puhallinork Twitterissä

SISÄLLYS – Puhallinmusiikki.fi 4/2024

3	SPOL tiedottaa
5	Ruusuvuoren kynästä, osa 8: Australia
6–7	Valtakunnalliset puhallinpäivät Kuopiossa 2025
8	Tervetuloa SM-kisoihin Turun konservatoriolle!
9–11	Puhallinorkesterien SM-kisojen 2025 pakolliset teokset esittelyssä: A-sarja, Rolf Gustavson: <i>Dreamer's Wind</i> B-sarja, Marja Ikonen: <i>Suuri seikkailu</i> C-sarja, Anne Kankare: <i>Leiksalla</i>
12–13	Svensk Blåsmusikfestival 2024, Linköping
14	Kvartaalin kantaesityksiä - Lauri Porra: <i>Concrete Ectasy II</i>
15	Ilari Hylkilä solmi pohjoismaisen sävellystilaussopimuksen Kymi Brass XXIII
16–17	Konserttoja sisukkaasti!
19–21	Halloween-konsertti Kotkan Satama Areenalla 2.11. 2024
22	Viisi vinkkiä konserttietikettiin yleisölle
23	Lyömäsoittajia on aina liian vähän!
24–25	Uuden musiikin lokakuu
26	Suomen Säveltäjät ry täyttää ensi vuonna 80 vuotta
27	Tutustu suomalaisiin puhallinsäveltäjiin
28–30	Miguel Etchegoncelay, kosmopoliitti
28 B–30 B	<i>Miguel Etchegoncelay, a Cosmopolitan</i>
31	Sveitsiläis-tsekkiläistä laatutyötä!
31 B	<i>Swiss - Czech quality work!</i>
32–33	Drammaa orkesterissa
34	Soitetaan yhdessä! / Wind Stars 2025
35	Yhteistä aikaa orkesteriharjoituksissa – puhelimella vai ilman?
36	Vähäsillan starttileiri aikuissoittajille 17. – 18.8.2024
37	Timo Brass Band ja MEUTE – tanssittavan musiikin uudet virtaukset
38–39	Kvartaalin kantaesityksiä - Hanna-Mari Lehtonen: Ruskatrööttä 2025 tilausteokset
40–41	Mä mistä löytäisin sen idean? Filosofinen kurkistus arjen ideointiin ja luovuuteen
42	Kvartaalin kantaesityksiä - Anni Hautala: <i>Between the Waters / Vetten välissä</i>
43	Kvartaalin kantaesityksiä - Lauri Salokoski: <i>Tibrogargan</i>
44	Espoon puhallinorkesterin yhteistyön tuulet & WINDFEST 2024
44 B	<i>WINDFEST 2024 i Tammerfors</i>

Haluatko orkesterillesi useamman jäsenlehden?

Jäsenetuihin kuuluu jokaiselle jäsenelle yksi lehti, mutta lisälehtiä on mahdollista saada hintaan 35 €/lehden vuosikerta. Voit tilata samaan hintaan lehden myös esimerkiksi lahjaksi ahkeralle soittajalle suoraan kotiosoitteeseen. Tee tilaus:

spol.toiminnanjohtaja@gmail.com.

Ruusuvuoren kynästä osa 8 Australia

Sami Ruusuvuori

Tulevissa blogeissa käyn läpi puhallinorkesterin historiaa ja nykytilannetta maailmalla. Toivon näiden kirjoitusten myötä pystyvän tuomaan esille väläyksiä puhallinmusiikin historiasta ja nykytilanteesta sekä ohjelmistosta, eri puolilta maailmaa.

Puhallinmusiikki on erittäin suosittua Australiassa. Puhallinorkesterit juontavat juurensa brittiläisten siirtolaisten ensimmäisiin sotilassoittokuntiin. Monet yhteisöt perustivat 1800-luvun puolivälissä puhallinorkestereita, jotka esiintyivät paraateissa, hautajaisissa ja muissa tapahtumissa. Kilpailut ovat olleet tärkeä osa puhallinorkestereiden toimintaa 1900-luvun alusta lähtien. Niitä järjestetään nykyäänkin sekä kouluorkestereille että aikuisten harrastajapuhallinorkestereille (community band) niin paikallisella, osavaltion kuin kansallisella tasollakin.

Australiassa on onnistuttu yhdistämään Euroopan ja Yhdysvaltojen mallit. Useimmissa kouluissa toimii puhallinorkestereita sekä jonkin verran myös jousiyhtyeitä. Varsinaista musiikkiopistojärjestelmää maassa ei ole, vaan toiminnasta vastaavat vanhempainyhdistykset. Kaikki opetus tapahtuu aamulla ennen koulua, kouluaikaan tai

heti sen jälkeen. Orkesteriharjoitusten lisäksi viikoittain on myös soittimen yksilöopetusta, joka jossain kouluissa toteutetaan opiskelujen alkuvaiheessa pienryhmissä. Teorian opetus jää soitonopettajan vastuulle, mikä pasuunaopettaja **Elina Suurosen** mukaan on koulutuksen Akilleen kantapää. Puolen tunnin soittotunnin aikana ei ehditä opettaa soittamisen lisäksi kunnolla teoriaa. Pääsykokeita kouluorkestereihin ei ole, vaan kuka tahansa pääsee harrastamaan soittamista. Australiassa oppivelvollisuus kestää 12 vuotta, ja koko sen ajan musiikki on koulussa vahvasti läsnä. Lähes kaikki australialaiset ovatkin soittaneet jotain soitinta, joten harrastuksen myötä on onnistuttu kasvattamaan vahva yleisöpohja ammattiorkestereille.

Harrastaminen jatkuu myös aikuisiällä. Aikuisten harrastajapuhallinorkestereita on paljon ja ne ovat usein erittäin korkeatasoisia. Sydney Conservatorium of Musicissa toimii myös säännöllisesti puhallinorkesteri, ja oppilaitokseen on vastikään perustettu puhallinkapellimestariluokka, mikä osaltaan tulee nostamaan maan puhallinmusiikin tasoa. Australiassa ammattimaisesti toimivia puhallinorkestereita on sekä poliisilla että armeijalla. Niiden taso on sukupolvenvaihdon myötä vahvasti noussut viime vuosina. Kaikesta huolimatta puhallinmusiikin arvostus kulttuuripiireissä ei ole säveltäjä Jodie Blackshaw'n (1971–) mielestä sillä tasolla, jolla sen pitäisi olla, koska maasta puuttuvat siviilien ammattiorkesterit.

Australialaista puhallinmusiikkia ei Euroopassa juuri tunneta lukuun ottamatta Percy Graingerin (1882–1961) sävellyksiä. Hän oli ensimmäinen kansainvälisesti tunnettu australialainen säveltäjä. Grainger muutti jo lapsena Eurooppaan ja myöhemmin Yhdysvaltoihin, missä hän oli erittäin suosittu pianisti ja säveltäjä. Jostain syystä Graingerin sävellyksiä ei juurikaan esitetä Suomessa, vaikka ne ovat maailmalla todella suosittuja. Nykyään Australiassa soitetaan pääosin amerikkalaista puhallinmusiikkia, mutta viime vuosina puhallinorkesterit ovat alkaneet kiinnostaa yhä enemmän myös australialaissäveltäjiä. Viime kesänä pääsin itsekin todistamaan asian. Kuulin ainutlaatuisen konsertin Etelä-Koreassa WASBE-konferenssissa, jossa esitettiin kokonainen konsertti uutta ja korkeatasoista australialaista puhallinorkesterimusiikkia. Orkesterin kapellimestari **Bryan Griffiths** kertoi, että kaikki sävellykset olivat syntyneet viimeisen viiden vuoden aikana.

Esimerkkejä sävellyksistä:

Percy Grainger: *Lincolnshire Posy*

https://www.youtube.com/watch?v=K1FDk8_Nv4

Holly Harrison: *Splinter*

<https://www.youtube.com/watch?v=GbWKI37IHYU>

Jodie Blackshaw: *Terpsichorean Dances*

<https://www.youtube.com/watch?v=QQA6M6KTK8Q>

Australian Music Centerin kotisivuilta löytyy kattava teosluettelo uusista puhallinorkesterisävellyksistä.

<https://www.australianmusiccentre.com.au/search?page=3&type=work&wf%5Bish%5D=1412>

Jodie Blackshaw

WASBE:n hallituksen jäsenkin...

Valtakunnalliset puhallinpäivät Kuopiossa 2025: Musiikin juhlaa Savon sydämessä

Kuopio juhlii ensi vuonna 250-vuotisjuhlavuottaan puhallinmusiikin sävelin, kun *Valtakunnalliset puhallinpäivät* tuovat maaliskuussa kaupunkiin niin musiikin ammattilaisia kuin harrastajia ympäri Suomen. Tämä vuosittainen tapahtuma on kasvanut merkittäväksi osaksi suomalaista puhallinmusiikkikulttuuria, ja tarjoaa monipuolisen kattauksen konserttielämyksiä, luentoja ja työpajoja.

Järjestelyiden takana paikalliset musiikkivaikuttajat
Kuopiossa puhallinpäivien valmistelut ovat jo täydessä vauhdissa. Järjestelyissä on mukana laaja joukko paikallisia toimijoita, kuten Kuopion konservatorio, Kuopion kaupunginorkesteri, Savonia-AMK, sekä paikalliset puhallinorkesterit. Suunnittelun ytimessä ovat kapellimestari **Harri Ulmanen** sekä tapahtumatuottaja **Hanna Hautsalo**.

Hautsalo ja Ulmanen ovat Kuopion puhallinmusiikin harrastajien keskuudessa tuttuja hahmoja. “Olen huilunsoitonopettaja Kuopion konservatoriossa, ja Haapaniemen nuorisomusiikin kasvatti”, kertoo Hanna Hautsalo. “Vastaan näiden puhallinpäivien tapahtumatuotannosta. Opiskelen tapahtumatuottajan ammattutkintoa ja valmistun heti ensi vuoden alussa, ja tämä onkin varsinainen tulikaste uudessa ammatissani!”

Kuopiosta Savonia-ammattikorkeakoulusta musiikki-pedagogiksi huilu pääaineena valmistuneella Hautsalolla on kokemusta erilaisten tapahtumien tekemisestä vuosien varrelta, ja hän on ollut järjestämässä esimerkiksi *Nilsin musiikkileiriä* jo kymmenen vuoden ajan. Tapahtuman tuotannolliset ja markkinointiin liittyvät asiat ovat Hautsalon hyppysissä.

Harri Ulmanen

Hanna Hautsalo

Valtakunnalliset puhallinpäivät Kuopiossa 2025: Musiikin juhlaa Savon sydämessä

Harri Ulmanen on myös Kuopion kasvatteja, ja valmistunut niin ikään Savonia-AMK:sta musiikkipedagogiksi. Ulmanen on johtanut Haapaniemen nuorisopuhallinorkestereita v. 2006 ja toimii myös Kuopion konservatorion vaskisoitinten opettajana. "Olen käynyt puhallinpäivillä yli 20 vuoden ajan, ja ollut mukana myös edellisillä Kuopiossa järjestetyillä puhallinpäivillä v. 1995." Ulmanen toimii yhteyshenkilönä Suomen Puhallinorkesteriliiton, säveltäjien, luennoitsijoiden ja näytteilleasettajien suuntaan, sekä paikallisten soittajien ja orkestereiden koordinaattorina.

Uutta puhallinmusiikkia ja monipuolisia esiintyjiä

Puhallinpäivillä kuullaan monenlaista musiikkia, perinteisestä sinfonisesta puhallinmusiikista kevyempään big band -musiikkiin ja moderniin kotimaiseen puhallinmusiikkiin. Esiintymässä ovat muun muassa Kuopion kaupunginorkesteri, Suomen Puhallinsinfonikot, Sawo Big Band sekä taidelukio Lumitin showbändi.

Tapahtuman keskuspaikkana toimii Kuopion Musiikki-keskus, ja konsertteja järjestetään myös upouuden taidelukio Lumitin tiloissa. Konserttiohjelmaan sisältyvät myös niin sanotut Grade-konsertit, joissa teokset on jaettu vaikeustason mukaan ryhmiin 0–5. Näissä konserteissa esitellään uusia puhallinmusiikkiteoksia.

Yhteisöllisyys ja soittamisen riemu

Puhallinpäivien keskiössä on yhteisöllisyys ja yhdessä soittamisen ilo. Kuopiolaiset Haapaniemen nuorisorkesterit, Rajalan puhaltajat ja Pohjantien orkesteri, harjoittelevat jo innolla grade 3 -konsertin ohjelmistoa. Marraskuun ensimmäisenä viikonloppuna suuri joukko soittajia kokoontui harjoittelemaan Kuopioon yhdessä lisälmen puhallinorkesterin kanssa, ja tekemisessä oli iloinen yhdessä tekemisen meininki vahvasti läsnä. "Kuopiossa harrastetaan puhallinmusiikkia hyvin monipuolisesti", hehkuttaa Hautsalo. Myös Ulmanen mielestä parasta täällä on kuopiolainen musiikkipolku sekä yhteistyö eri koulujen ja oppilaitosten välillä.

Aktiivinen musiikkiluokkatoiminta on yksi kuopiolaisen puhallinorkesterimusiikin kulmakivistä. Musiikkiluokkia on neljässä eri koulussa, ja näistä puhallinmusiikkia pääsee opiskelemaan kolmannelta luokalta alkaen Haapaniemen, Kalevalan ja Rajalan kouluissa. Yhteistyönä näiden koulujen 3.-4.-luokkalaisten pääsevät esittelemään taitojaan alkeistason grade 0-1 ohjelmistoa esittelevässä konsertissa, ja 5.-6.-luokkalaisten grade 1-2 ohjelmistoa. Nuorisorkesterit yhdessä soittavat grade 2-3 konsertissa, ja aikuisista harrastajista koostuva Kalakukko Wind

Band esittelee edistyneille soittajille suunnattuja grade 4-5 teoksia.

Työpajoja ja luentoja

Tapahtuman aikana on tarjolla erilaisia luentoja ja workshoppeja, joissa osallistujat pääsevät oppimaan uutta ja kehittämään taitojaan. Tarjolla on mm. kuviomarsssia, live-elektronikkaan tutustumista sekä soittajan ergonomia -luento. Jokaiselle varmasti löytyy jotain mielenkiintoista ohjelmaa.

Erityisesti nuorille soittajille tapahtuma on hieno mahdollisuus verkostoitua ja oppia alan uutta. Myös musiikin alan ammattilaiset odottavat puhallinpäiviä innolla; "Toivon, että tulisi paljon osallistujia, kaikki menisi niin kuin on suunniteltu, näkisi paljon kollegoita eri puolelta Suomea ja pääsisi vaihtamaan kuulumisia", sanoo Ulmanen.

Koko kaupungin juhla

Puhallinpäivien järjestäminen kaupungin keskustassa tuo musiikin lähelle kaikkia kaupunkilaisia. Tapahtumaan toivotaan paljon aktiiviosallistujia sekä muita konserteissa kävijöitä, ja järjestäjien tavoitteena on saada mahdollisimman paljon yleisöä paikalle ja luoda osallistujille ikimuistoisia kokemuksia. "Annetaan näkyä ja kuulua, että yhdessä soittaminen on antoisaa ja hauskaa", toteaa Hautsalo.

Tervetuloa puhallinpäiville Kuopioon!

Valtakunnalliset puhallinpäivät Kuopiossa 2025 tarjoavat jälleen ainutlaatuisen tilaisuuden kokea puhallinmusiikin monipuolisuus ja ilo Savon sydämessä. Toivon kävijöiden saavan puhallinpäiviltä kokemuksia, jotka jäävät mieleen ja inspiroivat heitä omassa töissään pitkän vuotta", toivoo Hautsalo. "Tietenkin toiveena on myös kokonaisuutena onnistunut tapahtuma, jotta kävijät pystyvät nauttimaan sisällöstä. Toivoisin, että kävijöille jäisi hyvä mieli 2025 puhallinpäivistä. "Tervetuloa Kuopioon nauttimaan musiikista, oppimaan uutta ja tapaamaan soittokavereita ympäri Suomen! Täällä puhallinpäiviä odotetaan jo innolla.

Teksti: Jenni Vaattovaara,

bassoklarinetisti Kalakukko Wind Bandissä,
Kuopion konservatorion ammattiopiskelija

Kuvat: Harri Ulmanen ja Hanna Hautsalo

Tervetuloa SM-kisoihin Turun konservatoriolle!

Turun konservatorio isännöi *Puhallinorkestereiden SM-kisoja* 17.-18.5.2025. Tavoitteena on saada tapahtuman osallistujiksi eri sarjoihin iso joukko orkestereita ympäri Suomea.

– Suomi on puhallinorkestereiden ja kuorojen maa. Hyviä puhallinorkestereita on myös monessa musiikkioppilaitoksessa, vaikka olemme alalla huolissamme soittajien ikäjakaumasta ja harrastajien määrästä. Kun toiminta on kuuluvaa, näkyvää ja siinä on kunnollisia tavoitteita, osallistujia ja verkostoja löytyy, pohtii Turun konservatorion rehtori **Juha Järvinen**.

Verkostot ovat esimerkiksi puhallinorkestereiden alueellista yhteistyötä. Isot tapahtumat antavat hyviä yhteisiä tavoitteita. Turussa uudehko tulokas koulu-orkesteri Varissuon Iloiset Puhaltajat on otettu ilolla vastaan puhallinsoittajien yhteisöön. V.I.P. on Turun konservatorion neljän tasolta toiselle etenevän puhallinorkesterin kaveriorkesteri.

Laatu on lopulta määrää tärkeämpää. Jokaisessa SM-kilpailusarjassa on pakollinen kappale, joka kuullaan kaikilta orkestereilta.

Turun konservatorion Aura Youth Wind Band ja Varissuon Iloiset Puhaltajat konsertoivat Sigynsalissa valtakunnallisilla Puhallinpäivillä 2023.

Kuva: Tuomas Kourula

– Orkestereiden tekemisen laatu on vertailtavissa varsinkin pakollisen kappaleen kautta. Olisi toivottavaa, että orkesterit varaisivat aikaa myös muiden orkestereiden esitysten kuuntelemiseen. Vertaisoppiminen on orkesteritoiminnassa läsnä kaiken aikaa. Miksei myös orkesterien ja organisaatioiden välillä. Oppimisen sosiaalinen ulottuvuus motivoijana ja ryhmään kuulumisen tunteena on orkesteritoiminnassa hyvin läsnä, Juha Järvinen muotoilee.

SM-kilpailujen päänäyttämö, upeasointinen Sigyn-sali, ja Turun konservatorion opetustilat samassa rakennuksessa mahdollistavat ikimuistoisen kisatunnelman. Lämpimästi tervetuloa toukokuussa Turkuun, Suomen kulttuurin kehtoon!

**Teksti: Reijo Borman
POSMK 2025 tuottaja**

[Ajankohtaista](#)

[Kilpailuohjeet](#)

[Osallistujat](#)

[Ohjelma](#)

[Tulokset](#)

[Yhteystiedot](#)

[Kilpailun tukijat](#)

[Suora lähetys](#)

www.posmk.fi

Uutiset

Säännöt ja ohjeet
päivitetty

Turun kilpailujen 2025
ilmoittautuminen on nyt auki

[Lue lisää »](#)

Tommi Saalas

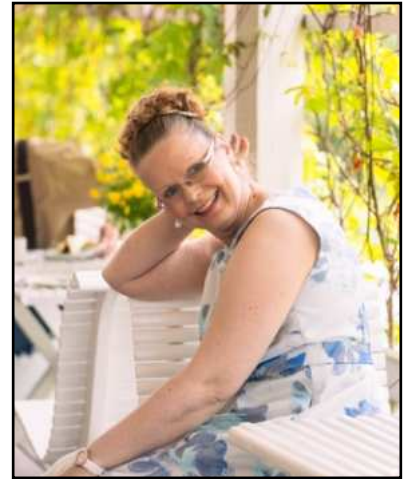
**Puhallinorkesterien SM-kilpailut
järjestetään 17.-18.5.2025 Turun
konservatoriossa**

Kilpailuihin liittyvissä asioissa voi ottaa yhteyttä Reijo Bormanin sähköpostitse:
reijo.borman@turunkonservatorio.fi

B-sarja, Marja Ikonen: Suuri seikkailu

Suuri seikkailu -kappaleessa voi kuulla tarinan, jossa urhea soittajajoukko selviytyy voittajana haastavistakin tehtävistä matkan varrella. Viisiminuuttinen kappale jakautuu seuraaviin osiin: *The Opening*, *The Task*, *The Chase*, *The Key* ja *The Finale* – osien nimet kuvaavat seikkailun etenemistä, ja teoksen osissa onkin kuultavissa erilaisia jännittäviä ja lopuksi riemukkaita tunnelmia. Kappaleessa on haettu elokuva- ja näyttämömusiikin sävyjä. Tarkoituksena on ollut tehdä sopivan haastava kappale, jota on mukava soittaa niin kilpailuissa kuin muissakin yhteyksissä.

Musiikkikasvattaja Marja Ikonen (s. 1978) työskentelee Mikkelin musiikkiopiston rehtorina. Hän asuu Rantasalmella, jossa hän toimi aiemmin Rantasalmen puhallinorkesterin ja nuorisoteatterin kapellimestarina työpaikkanaan Järvi-Saimaan kansalaisopisto. Marja tekee rehtorin pestin ohessa freelance-kapellimestaritöitä. Puhallinmusiikin saralla kiinnostuksen kohteita ovat myös kuviomarrssiesitykset sekä pedagogisen orkesterimateriaalin säveltäminen ja sovittaminen. Marja on ollut mukana myös erilaisissa luottamustehtävissä musiikin ja kulttuurin parissa kotiseudullaan ja valtakunnallisesti.

FULL SCORE
DURATION 5:00

Suuri seikkailu
The Great Adventure for Concert Band

STM-musiikki

The Opening
♩ = 80

Piccolo (opt.)
Flute 1
Flute 2 (opt.)
Oboe (opt.)
Bassoon (opt.)
Clarinet 1 in B
Clarinet 2 in B
Clarinet 3 in B
Bass Clarinet in B (opt.)
Alto Saxophone in E
Tenor Saxophone in B
Baritone Saxophone in E (opt.)
Trumpet 1 in B
Trumpet 2 in B
Horn 1 in F
Horn 2 in F
Trombone 1
Trombone 2
Euphonium in B
Tuba
Mallet Percussion (opt.) (2 players)
(Tubular Bells, Vibraphone, Orchestral Bells, Xylophone)
Timpani (Ab, Bb, C, Eb) (1 player)
Percussion 1 (1 player with Drum set or several players with different instruments)
Percussion 2 (opt.) (1 player)
C-rash Cymbals

ISMN 979-0-55012-394-6 Score
ISMN 979-0-55012-396-0 Score (PDF)

© STM-musiikki, Finland 2024
Suuri seikkailu

Suuri seikkailu
The Great Adventure for Concert Band

STM-musiikki

Tenor Saxophone in B
The Opening
♩ = 80

Marja Ikonen 2024

The Task
♩ = 76

The Chase
♩ = 104

ISMN 979-0-55012-395-3 Parts
ISMN 979-0-55012-397-7 Parts (PDF)

© STM-musiikki, Finland 2024
Suuri seikkailu

Teksti: Marja Ikonen
Kuva: Karoliina Viinanen

C-sarja, Anne Kankare: *Leiksalla*

Anne Kankare: – *Leiksalla* on iloinen kappale junnuorkesterille. Se on tasoltaan riittävän helppo, ja madaltaa toivottavasti SM-kisojen C-sarjaan osallistumisen kynnystä. Joukko iloisia lapsia kokoontuu leikkikentälle, josta löytyy niin kiipeilytelineitä, liukumäkiä, hiekkalaatikkoja, kuin keinujakin. Välillä touhutaan erikseen, mutta parasta on kuitenkin aina leikkiä yhdessä. Kavereiden kanssa leikkiminen, pelaaminen ja soittaminen luo iloisin tunnelman, jossa jokainen pääsee mukaan, ja pienetkin saavutukset tuntuvat suurilta. Puhallinorkesterissa ketään ei jätetä vaihtopenkille!

Anne Kankare (s.1970) on työskennellyt nuorisopuhallinorkestereiden parissa jo yli 30 vuotta. Tällä hetkellä Anne työskentelee Kotkan seudun musiikkiopistossa,

missä hän johtaa Kotkan ja Haminan Nuoriso-orkesterin neljää eri tasoista kokoonpanoa, sekä Uutta Iloista puhallinorkesteria. Lisäksi Anne opettaa musiikin ja puhallinmusiikin hahmotusaineita, jotka on integroitu oman tasosiin puhallinorkestereihin.

Leiksalla
Playground
-junnupuhaltajille/for Youth Band-

Merrily ♩ = 100

© Suomen Puhallinorkesteriliitto SPOL 2024

Leiksalla
Playground
-junnupuhaltajille/for Youth Band-

Merrily ♩ = 100

Anne Kankare

Leiksalla NPO

Kuva: Vesa Kankare

Oli pari hyvää syytä palata *Ruotsin puhallinpäiville* yhden vuoden tauon jälkeen: Helsingin Poliisisoittokunta soittaisi festivaalin pääkonsertin ja säveltäjäkollegani **Ilari Hylkilä** on viimevuotisen teemasäveltäjäyytensä ansiosta siellä hyvässä nosteessa. Ettepä tainneet tietää, että Ruotsin viime keväisissä puhallinorkesterien mestaruuskisoissa oli jokaisessa kolmessa sarjassa pakollisena teoksena hänen sävellyksensä!

Pakkasimme Ilarin (joka nykyään suomalaisten puhallinmusiikkikustantajien kattojärjestön FinnBand ry:n puheenjohtaja) kanssa mukaamme kahdeksansivuisen esitteen suomalaisista puhallinsäveltäjistä, naturligtvis på svenska! Kiitokset STM:lle esitteen painamisesta. Päätimme myös jakaa ilmaisia partituureja, stemmat saisi kruunuja vastaan PDF-muodossa. Hyvin tekivät ”kauppansa” ja trafiikkia festivaaliosastollamme piisasi. Ei paikalla tosin muita ollut kuin kaksi soitinkauppaa. Näiltä osin Ruotsin puhallinpäivät ovat ihan erilaiset. Tapahtuman primus motor **Perry Göransson** hoiti meille pöydät ja pääsimme myös livahtamaan ruokailuihin, konsertteihin ja karonkkaan. Tusen tack Perry!

Linköpingin Konsert & Kongress näyttää ulospäin ihan uimahallilta, mutta sen konserttisalin akustiikka on puhallinmusiikin suhteen paras kokemistani. Tämän todisti avajaiskonsertin B.Crusellin *Fagottikonsertto B-duuri* (Östgöta Blåssymfoniker) ja erityisesti Helsingin Poliisisoittokunnan konsertti, kun viulusolisti **Eeva Oksala** soljui kuulumille Timo Alakotilan hienossa *Between Three Worldsissa* (yläkuvassa).

Pollarit olivat **Sami Ruusuvuoren** johdolla mahtavassa iskussa ja erityisesti tuorein tilausteoksensa, **Lauri Porran** *Concrete Ecstasy II* valui päälle vastustamattomasti pirullisine rytmidetaljeineen, jotka menivät piirulleen! Eivätpä seurassa hävenneet pakollinen Linkola (*Fortuna*) tai Juha Piston ihana *Notturmo*. Crusell-salissa kun oltiin, niin pakollinen oli myös B.H.Crusellin *Marsch* Arvo Kuikan sovituksena. Konsertin nimikappale, Timo Forsströmin *Sons of the Midnight Sun* oli sveduille jo niin tuttu, että osa yleisöstä taputti teoksen mukana, vieläpä oikein...

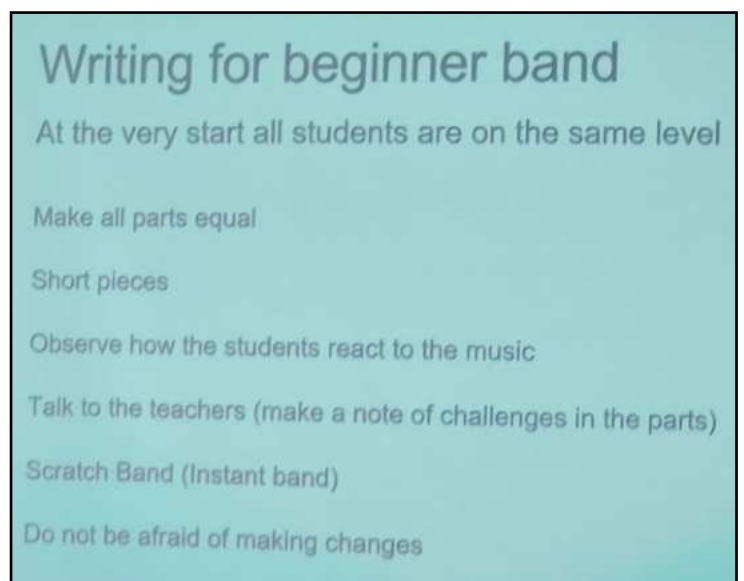

Teemasäveltäjä Atli K. Pedersen mustissaan ja parroissaan vierellään Perry Göransson. Vasemmalla Berit Palmquist, Musikhögskolan Ingesunds Blåsorkesterin kapellimestari.

Tämänvuotinen *Nordisk Tonsättarmöten* teemasäveltäjä oli **Atli K. Pedersen** Färsearilta. Oikein joviaali kaveri ja hyperhyvin perillä puhallinmusiikin säveltämisestä kaikille tasoille. Hänen teoksiaan soitettiin avajais-konsertissa, Teatterissa (mainio Musikhögskolan Ingesunds Blåsorkester **Berit Palmquistin** johdolla) ja festivaalin päätöspäivänä omana tapahtumanaan Beritin poppoon toimesta. Koko show löytyy YouTubesta hakusanalla Nordiskt tonsättarseminarium 2024.

Taas jäivät näkemättä paraatit, big bandit ja puhallinorkesterien ruotsin mestaruuden A-sarja, jossa oli mukana kisaamassa myös latvialainen orkesteri. Kaikkea ei ehdi. Vuonna 2022, kun olin yhtenä tapahtuman teemasäveltäjistä ruotsalaisen, tanskalaisen ja norjalaisen kollegani kanssa, en tuntenut paikan päällä ketään muita kuin **Ronnie Jaakkolan** Suomen ruotsinkieliseltä puhallinpuolelta. Nyt tuttavina on kymmeniä. Vad fint!

Teksti ja kuvat: Jukka Viitasari

Teemasäveltäjän teesejä.

Sommaren var inte kort! Örebro kultuskolanin puhaltajat på keikka.

Kvartaalin kantaesityksiä - Lauri Porra: *Concrete Ecstasy II*

Alun perin Stratovarius-metalliyhtyeen basistina tunnettu **Lauri Porra** (1977) on viime aikoina singahtanut kuuluisuuteen generarajoja ja ennakkoluuloja rikkovana suurimuotoisten teosten säveltäjänä. Porra on ollut vuodesta 2021 lähtien Vantaan viihdeorkesterin ja Turun musiikkijuhlien taiteellisena johtajana hän aloittaa vuonna 2025. Hän on Jean Sibeliuksen tyttärentyttären poika.

Concrete Ecstasy II puhallinorkesterille on Helsingin Poliisisoittokunnan tilaus.

Kantaesitys oli Temppeleauktion kirkossa 18.9.2024. Sami Ruusuvuori johti.

Näin säveltäjä kertoo teoksestaan: "Betonista, lasista ja teräksestä kohoava väsymätön koneisto ruokkii itseään ihmisillä, jotka uhrautuen työskentelevät, eksyneinä loputtoman kasvun harhakuvaan, hurmaantuneina betonin kiihkoon. Sävelsin *Concrete Ecstasy* II on tähän perustuva itsenäinen puhallinorkesteriteos, jonka nimi viittaa nykyiseen kiihkeään elämänrytmiin ja suurkaupunkeihin. Kvasifuugallisesti käynnistyvä nopeatempoisen teoksen transsimainen rytmi pysyy läsnä läpi teoksen, eikä teos tarjoa montaa hengähdyspaikkaa esittäjilleen, varsinkaan lyömäsoittajille! Alku ja loppu tanssahtelevat 7/8-tahtilajissa. Raskaampi, 6+4+4-tahtilajissa kulkeva välisoa sai kruunukseen kirkuvan es-klarinetisoolon, joka on saanut innoituksensa saksofonisti John Zornin ekspressiivisestä tyylistä.

Transposed Score

CONCRETE ECSTASY II

for Wind Band

composed by Lauri Porra
orchestration by Vili Robert Ollila & Lauri Porra

Precise ♩ = 100

Flute 1, Flute 2, Flute 3, Clarinet 1 (Bb), Clarinet 2 (Bb), Clarinet 3 (Bb), Bass Clarinet, Alto Saxophone 1, Alto Saxophone 2, Tenor Saxophone, Baritone Saxophone

Alto Saxophone 1 & Soprano Saxophone
Precise ♩ = 100
Alto Saxophone
sol w / alto 2nd

CONCRETE ECSTASY II

orchestration by Vili Robert Ollila & Lauri Porra

composed by Lauri Porra

Ilari Hylkilä solmi pohjoismaisen sävellystilaussopimuksen

Suomalainen säveltäjä **Ilari Hylkilä** on solminut yhteistyösopimuksen tukholmalaisen Blåsarsymfonikerna-orkesterin kanssa vuosille 2024 - 2026. Sopimus pitää sisällään 2 Hylkilältä tilattavaa uutta sävellystä ammattilaisten ja eri-ikäisten harrastajien yhteiskonsertteihin. Sopimus on osa pohjoismaisena yhteistyönä toteutettavaa *Blås så i in Norden -projektia*. Myös Hylkilän aiempaa tuotantoa esitetään projektiin liittyvissä konserteissa ja tapahtumissa.

Blås så i in Norden -projektin tavoitteena on mm. luoda uutta ohjelmistoa ja löytää uusia yhteistyötapoja puhallinmusiikin ammattilaiskokoonpanojen, opiskelijoiden ja eri-ikäisten harrastajien välille. Projektia rahoittaa Nordisk Kulturfond. Projektissa on mukana ammattilaisista koostuvan Blåsarsymfonikernan lisäksi kulttuuri- ja musiikkioppilaitoksia orkestereineen Ruotsista, Ahvenanmaalta ja Norjasta.

Hylkilän musiikki esillä Ruotsissa aiemminkin

Ilari Hylkilän musiikki on ollut runsaan vuoden aikana esillä Ruotsissa useissa yhteyksissä. Hän oli syksyllä 2023 puhallinmusiikitapahtuma *Svensk Blåsmusikfestivalin* vierailijasäveltäjä. Lisäksi hänen sävellyksensä olivat pakollisia kisateoksia *Sveriges Unga Blåsare (SVUB) järjestämässä puhallinorkesterikilpailussa* keväällä 2024.

Ilari Hylkilän tuotanto koostuu lukuisista sävellyksistä sinfoniaorkesteri- ja puhallinorkesterikokoonpanoille sekä lyhytelokuvamusiikista ja lauluista. Hylkilä on sijoittunut kärkeen useissa sävellyskilpailuissa. Tuorein kisamenestys on vuodelta 2023, jaettu 1. sija Vantaan viihdeorkesterin järjestämässä kansainvälisessä *Markku Johansson -sävellyskilpailussa*. (kuva: Jaani Föhr)

Kymi Brass XXIII oli tänä vuonna suurempi kuin kertaakaan aikaisemmin. Insinööri kuvailisi tapahtumaa seuraavasti: 120 kurssilaista, 20 opettajaa, 4 konserttia ja 3 jatkoklubikeikkaa, yli 1200 konserttikuulijaa, 74 tuubistin orkesteri, tuhat kiloa iloa, ehkä ripaus intoakin. Kymi-brassilaiset itse kuvailivat tapahtumaa rennoksi, letkeäksi, tapahtumaksi, jossa saadaan uusia kavereita ja tavataan vanhojakin, opitaan paljon uutta!

Tapahtumaksi, jonne kaikki ovat yhtä lailla tervetulleita sillä soittimella ja osaamisella, jota on torveen tai lyömäkapuloihin ehtinyt kertyä. Kummalta tahansa näkökannalta tapahtumaa miettii, ei voi mennä vikaan siinä, että viikonloppu oli konsertteineen, opetuksineen, jatko-klubeineen kaiken kattava! Nähdään taas ensi vuonna!

Teksti ja kuva: Lotta Veijola

"Kaikista ei ole kaikkeen"

M. Wegelius

TOTTEEN ei käy J. Sibeliuksen opettajan kuolematon lausahdus - NIMITTÄIN NYT AMMATTITAIDOLLA sovitettut sävellykset puhallinorkesterille sekä pienkokoonpanoille.

Alkusoittoja, tanssimusiikkia, juhlamarsseja sekä paljon muuta esitysmusiikkia musiikkirientoihinne!

LAITA VIESTI MEILLE - ME LAITAMME TIETOISKUN TEILLE
kari.karjalainen.music@gmail.com / Ville Karjalainen +358408347122

Konserttoja sisukkaasti!

Syyskuisena viikonloppuna Riihimäen Eteläisen koulun sali täyttyi äänestä. Paikalle oli kerääntynyt melkein viisikymmentä eri-ikäistä soittajaa soittamiseen. Alkamassa oli Sinfonisen puhallinorkesteri Sisun periodiviikonloppu. Ohjelmistossa oli Paciusta, Levantoa, Holstia sekä kantaesitys **Ilari Hylkilän Tuba Concertosta**.

Sinfoninen puhallinorkesteri Sisu on periodiluontoisesti toimiva orkesteri, joka kokoaa viikonloppuihinsa soittajia ympäri Suomea. Yhdessä periodissa soittoviikonloppuja on yhdestä kahteen ja periodeja pyritään järjestämään ainakin kerran vuodessa, mahdollisuuksien mukaan jopa useammin. Soittajat tulevat eri taustoista ja elämäntilanteista, mutta kaikkia yhdistää halu soittaa yhdessä. Riihimäellä soittajat kokoontuivat yhteen vain yhdeksi viikonlopuksi. Yhden viikonlopun periodit asettavat aina omanlaisiaan haasteita: ohjelmiston pitää sopia käytettävissä olevaan aikaan ja soittajien pitää saada stemmat tarpeeksi aikaisin nähtäväksi. Soittajat eivät myöskään ole koskaan soittaneet yhdessä juuri tällaisella kokoonpanolla, sillä mukana on lähestulkoon aina Sisu-ensikertalaisia. Riihimäen viikonlopussakin melkein puolet soittajista oli ensimmäistä kertaa mukana Sisussa.

Viikonlopun soitannot olivat ilo. Käytännön järjestelyihin saatiin iso tuki Riihimäen musiikkiopistolta ja erityisesti **Minna Kajanderilta**. Sää oli kaunis, lämmin ja aurinkoinen ja kannusti tauoilla jaloittelemaan ulkona. Kahvinkeitin nikotteli, kenties elämänsä ehtoopäiviä eläessään, mutta onneksi läheisestä kaupasta löytyi pikakahvia. Koulun salin akustiikka oli yllättävän hyvä. Kappaleisiin alkoi harjoittelun edetessä löytyä yhteinen sävel ja rytmi kapellimestarin, **Ville Paakkunaisen** johdolla. Viikonloppuun mahtui myös yhteistä ajanviettoa syömisen ja illanvieron merkeissä.

Sisun periodit päättyivät yleensä aina yleisölle avoimeen konserttiin, kuten tehtiin myös Riihimäellä. *Tuuban taikka -konsertti* ei ollut yleisömenestys, mutta yleisöä saatiin paikalle suunnilleen saman verran kuin soittajia. Konsertin juonsi **Soila Takanen**.

Konsertti alkoi puhallinorkesteriversiolla Paciuksen *alkusoitosta oopperaan Kaarle Kuninkaan metsästys*, jonka jälkeen salin täytti Holstin klassikkoteoksen, *Es-duurisarjan puhallinorkesterille*, sävelet. Tämän jälkeen päästiin konsertin kantaesitykseen, Hylkilän *Tuba Concertoon*, jonka solistiksi tuli taitava **Joel Wendelin**. Konsertto toi hienosti esiin tuuban eri puolia, lyyristä ja kauniin soivaa solismia sekä vahvoja, matalia sävyjä. Tunnelma teoksessa oli mystinen ja jopa taianomainen.

Tuba concerto on ensimmäinen Ilari Hylkilän kirjoittama konsertto. Konsertin käsiohjelman teosesittelyssä säveltäjä kertoi konsertostaan seuraavasti: "Melodiseen sävelkieleen vahvasti nojautuva teos koostuu kolmesta osasta sekä kahden viimeisen osan väliin sijoittuvasta kadenssista. Konsertoille epätyypillisesti kaikki kolme osaa ovat kolmimuunteisia. Säveltäjän mukaan teos tarjoaa solistille sekä haasteita että mahdollisuuden tuoda esiin tuuban herkempää, lyyrisempää puolta."

Konsertti päättyi Levannon *Helsinki by Tram* -teokseen ja yleisön suosiosoituksiin. Tämän jälkeen ehdittiin ottaa vielä yhteiskuvia, ennen kuin soittajien oli aika suunnata kotimatalle.

Tuuban taikka

kapellimestarina Ville Paakkunainen

Fredrik Pacius, sov. Artturi Rope:

Alkusoitto oopperasta Kaarle-kuninkaan metsästys
Gustav Holst:

Sarja Es-duurissa sotilassoittokunnalle, op. 28, no. 1

I Chaconne

II Intermezzo

III Marssi

Ilari Hylkilä:

Tuba Concerto (kantaesitys), solisti Joel Wendelin
Pessi Levanto, ork. Pessi Levanto ja Johanna Eränkö:
Helsinki By Tram – a Requiem for lines 3T and 3B

Ilari Hylkilä ja Soila Takanen

Joel Wendelin

Konserttoja sisukkaasti!

Konsertto jokaiselle puhallinorkesterin soittimelle

Sisu aloitti pian yhdistyksen perustamisen jälkeen pitkän linjan projektin, jonka päämääränä oli tilata konsertto sinfoniselle puhallinorkesterille ja jokaiselle sinfonisen puhallinorkesterin soittimelle.

Ensimmäisenä ohjelmistoon tuli tilaussävellyksenä konsertto käyrä-torvelle, säveltäjänä Kirmo Lintinen (kantaesitys Jyväskylän Kesässä 2008, solistina Jukka Harju). Projekti saatiin valmiiksi 16 vuotta ensimmäisen kantaesityksen jälkeen, kun Ilari Hylkilältä tilattu Tuba Concerto kanta-esitettiin Riihimäen periodin konsertissa 8.9.2024.

Mikäli konsertot herättävät kiinnostusta, niistä voi olla yhteyksissä suoraan säveltäjään tai Sisun yhdistyksen hallitukseen sähköpostitse.

Sisun seuraavaa periodia suunnitellaan tällä hetkellä Helsinkiin maaliskuulle 2025! Parhaiten pääset seuraamaan tiedotusta periodista Sisun Facebook-sivulta.

Sisun tilaamat konsertot

Kirmo Lintinen: *Concertino per corno*
Atso Almila: *Concerto for Oboe and Winds*
Esko Heikkinen: *La Añoranza - Concerto for trumpet and symphonic band*
Kalevi Aho: *Concerto for Trumpet and Symphonic Wind Band*
Arttu Sipilä: *Euphonium concerto*
Timo Hietala: *GIFU - Clarinet concerto*
Timo Forsström: *"Puusta veistetty - Carved from Wood" - Concerto for Trombone and Wind Orchestra*
Janne Ikonen: *Triptychon - concerto for percussion trio and wind ensemble*
Harri Ahmas: *Concerto for Wind Band*
Jukka Viitasaari: *Doppelgänger - Miniconcerto for Piccolo, Baritone Saxophone and Band*
Pessi Levanto: *Bassoon Concerto*
Ilari Hylkilä: *Tuba Concerto*

Solo Tuba Tuba Concerto Ilari Hylkilä

Copyright © Ilari Hylkilä 2023
All Rights Reserved
www.ilarihylkila.com

Teksti: Iiona Vehmas, Soila Takanen ja Anniina Peltonen

Kuvat: Ville Hautakangas

PUHALLINORKESTERILIITTO MUKANA SELVITTÄMÄSSÄ KULTTUURIHARRASTAMISEN VAIKUTUKSIA

Kulttuuriharrastamisen koetut vaikutukset -selvitys toteutettiin jälleen tänä vuonna. Saimme selvitykseen yhteensä 1332 vastausta, Puhallinorkesteriliitosta vastaajia oli 145. Tämä on hieno määrä, lämmin kiitos kaikille vastaajille!

Selvityksen tuloksista käy ilmi, että kulttuurin harrastaminen tuo mukanaan monia positiivisia vaikutuksia, jotka heijastuvat koko yhteiskuntaan.

PITKÄAIKAISIA YSTÄVYSSUHTEITA JA UUDEN OPPIMISTA

Kulttuurin harrastajat kokevat harrastuksen vaikuttavan heidän elämäänsä monella tapaa. Vastauksissa korostuivat myönteiset sosiaaliset vaikutukset sekä oppimiseen liittyvät vaikutukset.

Moni vastaaja kertoo saaneensa uusia ystäviä ja pitkäaikaisia ystävyssuhteita harrastamisen myötä. Vastaajat iloitsevat siitä, että kulttuuriharrastamisen parissa tulee toimittua yhdessä monenlaisten ihmisten kanssa. Erityisesti orkestereissa soittaa yhdessä ihmisiä hyvin erilaisista taustoista ja tämä rikastuttaa monen puhallinsoittajan elämänpiiriä.

”Orkesteriharrastus on antanut minulle paljon: yhdessä tekemistä ja onnistumisia, itsensä ylittämistä, kannustusta, muka-

via esiintymisiä, reissuja ja leirejä. Ennen kaikkea erilaisten ihmisten kanssa toimimista ja toisten arvostamista. Allekirjoitan täysin yhteisöön myönteiset sosiaaliset vaikutukset!”

Myös oppimiseen liittyvät vaikutukset nousevat esiin vastauksissa. Lähes kaikki vastaajat kertovat kokevansa oppimisen iloa harrastuksessaan. Puhallinmusiikin harrastajat kuvaavat, kuinka vaativan teoksen harjoittelu voi olla haastavaa, mutta hyvin menynyt esiintyminen palkitsee. Aikuisiällä tapahtuvaa oppimista kuvataan virkistäväksi ja se kannustaa harrastajia jatkamaan eteenpäin.

HARRASTUS TUO HYVÄÄ KOKO YHTEISKUNTAAN

Kulttuuriharrastamisen tuottama oppimis-myönteisyys, pystyvyyden tunteen lisääntyminen ja luovuuden kehittyminen vaikuttavat myös muihin elämän osa-alueisiin, kuten opintoihin, työelämään ja aktiivisuuteen yhteiskunnassa.

”Musiikki opettaa taitoja, joita voin käyttää huomattavasti myös muussa elämässä, myös työelämässä.”

Kulttuurin harrastajat kokevat, että omalla harrastuksellaan voi tuoda iloa myös ympärillä oleville ihmisille. Jopa 97 prosenttia koko kyselyn vastaajista ja 99 prosenttia Suomen Puhallinorkesteriliiton vastaajista kertoo, että voi harrastuksellaan ilahduttaa muita.

”Sen, mitä musiikki opettaa ja antaa minulle itselleni, voin siirtää lukemattomille muille musiikkiesityksistä nauttijoille ja edistää siten muiden hyvinvointia ja terveyttä.”

Harrastamisen myönteiset vaikutukset eivät siis rajoitu vain harrastajiin itseensä, vaan vaikuttavat monella tavalla myös ympäröivään yhteiskuntaan.

Voit tutustua selvityksen tuloksiin tarkemmin Kansalaisfoorumin verkkosivuilta osoitteesta kansalaisfoorumi.fi/kulha.

Selvityksen toteuttivat Kansalaisfoorumin kanssa Suomen Harrastajateatteriliitto, Suomen Kansanmusiikkiliitto, Suomen Nuorisosirkusliitto, Suomen Nuorisoseurat ja Nuori Kulttuuri sekä Suomen Puhallinorkesteriliitto.

KANSALAISSUURFOORUMI.FI

Hanna Pulkkinen

koulutussuunnittelija, Kansalaisfoorumi

Halloween-konsertti Kotkan Satama Areenalla 2.11.2024

Kotkan Satama Areenan *Halloween-konsertti 2.* marraskuuta tarjosi huikean elämyksen, jossa Helsingin Poliisisoittokunta, Kotkan ja Haminan Nuoriso-orkesteri sekä Haminan teinisirkus loivat yhdessä tarinallisen musiikkispektaakkelin. Tämä tapahtuma osoitti, kuinka tärkeää ja arvokasta yhteistyö eri-ikäisten esiintyjien ja kokoneiden ammattilaisten välillä voi olla. Orkestereita johti Poliisisoittokunnan ylikapellimestari **Sami Ruusuvuori** ja Kotkan ja Haminan Nuoriso-orkesterin kapellimestari **Anne Kankare**. Konsertti oli suunnattu lapsiperheille ja se soveltui myös perheen pienimmille. Konsertin kertojana ja juontajana toimi **Thomas Pryke**. Tuottajana, käsikirjoittajana ja ohjaajana toimi vanhempi konstaapeli **Lasse Pousi**. Konsertin yhteistyökumppaneina olivat Kotkan Seudun Musiikkiopisto, Kotkan Kaupunki, Satama Areena, Kotkan Nuoriso-orkesteriyhdistys, Kaakkois-Suomen poliisi ja Helsingin poliisi.

Konsertin tärkeä aihe oli ystävyys, erilaisuuden ja hyväksymisen merkitys. Ensimmäinen puoliskon tarina kertoi yksinäisestä, ystävyyttä kaipaavasta kummituksesta, joka pelottaa lapsia vahingossa, kunnes he ymmärtävät sen olevan kiltti. Vauhdikkuuttakaan ei puutu, kun sirkus saapuu lavalle *Radetzky-marssin* säestyksellä. Herkkyyttä taas löytyy Päivänsäteen ja menninkäisen kohtauksesta, minkä taustalla soi Anne Kankareen ja **Onni Lonkan** tulkinta laululla ja baritonikitaralla samaisesta kappaleesta. Päivänsäteen ja menninkäisen herkin kohtauksen jälkeen kummitus löytää lopulta ystävän. Se liikuttaa yleisöä. Kummitus ja menninkäinen rohkaistuvat loppukohtauksessa leikkimään yhdessä ja poistuvat käsi kädessä James Barnesin 3. Sinfonian "*Natalien*" soiodessa. Tarina laittaa niin kuulijan, kuin soittajan pohtimaan ystävyys-tärkeyttä.

Halloween-konsertti Kotkan Satama Areenalla 2.11. 2024

Toisella puoliskolla mukana oli akrobaatteja, klovneja sekä poliisileijona. Upean trumpettisoolon Helsingin Poliisisoittokunnan säestämänä esitti **Kirsi Rissanen**.

Kirsi Rissanen, konsertin 17-vuotias trumpettisolisti kertoo:

“Musiikki on ollut tärkeä osa elämäni jo 7-vuotiaasta lähtien, jolloin aloitin soittoharrastuksen Kotkan seudun musiikkiopistossa. Vuosien varrella olen saanut kokea monenlaisia upeita hetkiä eri orkestereiden ja kokoonpanojen kanssa, ja jokainen esiintyminen on ollut arvokas oppimiskokemus. Yksi erityisimmistä kokemuksistani oli *Marssi Seitsemään Ihmeeseen* -projekti Suomen Puolustusvoimien soittokuntien kanssa. Projekti vei meidät esiintymään sekä Helsinkiin että Joensuuhun, ja kuviomarssin harjoittelu vaati valtavasti

keskittymistä ja yhteistyötä. Vaikka se oli haasteellista, nautin siitä suunnattomasti, ja olimme marssimaan ja soittamaan tarkasti musiikin tahdissa. Vuonna 2022 sain mahdollisuuden soittaa upean kappaleen *Oblivion* soolona Uuden Iloisen Puhallinorkesterin säestämänä. Kappaleen esittäminen yksin orkesterin kanssa oli uskomattoman jännittävä, mutta myös ikimuistoinen kokemus. Sen jännityksen voittaminen ja onnistunut esitys oli mahtava tunne.

Kotkan ja Haminan nuoriso-orkesterissa olen ollut mukana yli kymmenen vuotta, ja olemme esiintyneet muun muassa *Haminan Junior Tattoo*ssa. Sielläkin harjoittelimme kuviomarssia. Mielestäni vuosien aikana karttunut kokemukseni antaa minulle mahdollisuuden auttaa nuorempia soittajia, ja olen ilokseni huomannut, kuinka nopeasti he omaksuvat uusia taitoja.

Halloween-konsertti Kotkan Satama Areenalla 2.11. 2024

Viimeisimpänä suurena uutisena kuulin, että pääsisin esittämään *Oblivion*-kappaleen uudestaan, tällä kertaa Helsingin poliisisoittokunnan säestämänä. Lisäksi konsertti pidettäisiin myös Kotkan Satama-areenalla. Uutinen sai minut heti innostumaan ja etsimään nuotteja valmiiksi. Vaikka kappale oli entuudestaan tuttu, jännitys ei silti täysin hellittänyt. Suuren, taitavan orkesterin säestyksessä soittaminen asetti paineita onnistua vähintään yhtä hyvin tai miksei paremminkin, kuin ensimmäisellä kerralla. Onneksi esitystä edeltävä vierailu Helsingin poliisiasemalla sujui erinomaisesti. Kappale soi kauniisti, ja onnistuin nauttimaan jokaisesta hetkestä ilman liiallista jännitystä. Konsertissa *Oblivion* kuulosti upealta, vaikka juuri ennen konsertin alkamista sain tiedon, että kaikki ihmiset eivät olleet mahtuneet areenalle. Kokemus oli jälleen yksi niistä, jotka säilyvät muistoissani ikuisesti.”

Poliisisoittokunta tavoittaa vuosittain 40 000 lasta ja nuorta

Poliisisoittokunta tavoittaa valistuskonserteillaan vuosittain noin 40 000 lasta ja nuorta, kertoo ylikapellimestari Ruusuvuori. Monelle lapselle konsertti on ensimmäinen tilaisuus kuulla suurta live-orkesteria, ja samalla se tarjoaa positiivisen ensikohtaamisen poliisin kanssa. “Valistuksen lisäksi konserttimme tukevat luottamuksen rakentamista ja antavat lapsille ja nuorille viestin siitä, että poliisilta voi aina hakea apua, kun sitä tarvitaan”, Ruusuvuori sanoo.

Yhteiskonsertti nuoriso-orkesterin kanssa oli Poliisisoittokunnalle ensimmäinen laatuaan. “Olemme tehneet aiemmin yhteistyötä eri kuorojen kanssa, mutta tämä oli uusi ja erittäin positiivinen kokemus. Tällaisia yhteistyöprojekteja tulemme varmasti toteuttamaan myös jatkossa”, Ruusuvuori kertoo innostuneena.

Yhteistyöllä luodaan elämyksiä ja kasvatetaan yhteisöllisyyttä lasten ja ammattilaisten kesken

Yhteistyö ammattilaisten ja nuorten harrastajien välillä kehittää nuorten itseluottamusta, ja luo turvallisia

kokemuksia, jotka auttavat heitä kasvamaan sekä esiintyjinä että yksilöinä, summaa Anne Kankare. Kun Poliisisoittokunta kohtelee nuoria vertaisinaan, heille tarjoutuu mahdollisuus nähdä itsensä osana suurempaa yhteisöä. Nuoret saavat arvokkaita kokemuksia yhteistyöstä, rohkeudesta ja esiintymisen ilosta. Nämä kokemukset tarjoavat nuorille musiikillisten taitojen lisäksi myös arvokkaita elämäntaitoja. Tällainen aito arvostus ja tuki rakentavat nuorille vahvan perustan, jolle he voivat jatkossa taas kehittää uusia taitoja ja vahvistaa itseluottamustaan.

Kuten Kirsi Rissanen kertoi, esiintyminen yhdessä kokeneiden ammattilaisten kanssa oli hänelle innostava ja ikimuistoinen kokemus, joka kantaa pitkälle. Tällaiset elämykset opettavat miten keskittyminen, harjoittelu ja keskinäinen kannustus auttavat saavuttamaan tavoitteet. Nuorten ja aikuisten yhteistyö konsertissa loi elävän esimerkin siitä, kuinka jokainen voi olla tärkeä osa yhteistä tavoitetta ja kuinka onnistumiset kasvavat yhteisissä kokemuksissa.

Tässä linkki Kirsi Rissanen trumpettisooloon (*Oblivion*) Poliisisoittokunnan säestämänä:
https://www.youtube.com/watch?v=T_TzFG2btV4

Teksti: Anne Kankare, Sami Ruusuvuori ja Kirsi Rissanen, kuvat: Aleksi Tuononen

5 vinkkiä KONSERTTETIKETTIIN yleisölle

Konserttietiketti tarkoittaa konserttikäyttäytymistä. Etenkin klassisen musiikin konserteissa on tiettyjä käytäntöjä, joita yleisön on hyvä tietää. Yhdysvaltalainen humoristi ja kriitikko Will Cuppy on sanonut: ”Etiketti tarkoittaa sitä, että käyttäytyy vähän paremmin kuin on ehdottoman välttämätöntä.” Alla on viisi konserttietikettiin liittyvää vinkkiä yleisölle.

1. Pukeudu tilaisuuteen sopivalla tavalla.

- Jos konsertti on juhlava, pue juhla-vaatteet päälle. Se piristää arkea!
- Käytä hajusteita maltillisesti. Konserttisalissa voi olla tuoksuherkkiä henkilöitä.

2. Saavu paikalle hyvissä ajoin.

- Narikassa, vessassa ja konserttisalin ovella saattaa olla jonoa.
- Ehdit seurustella tuttujen kanssa ja tutustua käsiohjelmaan.

3. Pidä kännykkä taskussa ja keskity nauttimaan konsertista.

- Muista laittaa puhelin äänettömälle.
- Kuvaa vain, kun se on sallittua.

4. Rauhoitu nauttimaan konsertista.

- Kuuntele konsertti rauhassa loppuun asti.
- Älä rapistele eväitä tai pengo laukkaa. Anna kanssakuulijoille mahdollisuus nauttia konsertista.

5. Taputa vasta teosten lopussa.

- Teosten osien välissä ei taputeta.
- Jos pidät kovasti konsertista, niin osoita lopputaputusten aikana suosiota nousemalla seisomaan.
- Jos olet epävarma miten toimia, seuraa muun yleisön toimintaa.

Vinkit antoivat: Juhani Valtasalmi ja Jukka Viitasaari
Kuva: Jukka Viitasaari (kuvassa PMO:n Windus III, kapellimestarina Päivi Pöyhönen)

Puhallinorkesterikappaleissa on usein lyömäsoitin-
stemmoja enemmän kuin orkesterissa lyöjiä, ja siksi
joitakin stemmoja jää soittamatta. Törmäsin itse tähän
ongelmaan erityisesti Puhkupillit Seniors -orkesterissa,
jossa on viime vuosina ollut kaksi lyömäsoittajaa; toinen
hoitaa rumpusetin, toinen kaikki muut perkussiot. Kesällä
2022 orkesteriin liittyessäni olin soittanut lyömäsoittimia
vasta yhden *Aitoon puhallinleirin* verran, jolloin minun
tehtäväkseni annettiin soittaa perkussioita sen verran
kuin osasin ja ehdin, samalla kuin kokeneempi rumpali
hoiti vastuullisemman rumpusettitehtävän.

Minulla oli kuitenkin aiemmista musiikkiharrastuksistani
(sello, kuorolaulu, bändit) sikäli vahva orkesteri- ja
nuotin-lukutausta, että hahmotin jo heti alusta lähtien
soittamatta jäävien lyömäsoitinstemmojen musiikkiin
jättämän aukon, vaikka en kyennytäkään sitä vielä
täyttämään.

Nyt jatkettuani lyömäsoitin-harrastusta jokusen vuoden
pidempään olen alkanut ottaa haltuun laajempia ja
monimutkaisempia stemmoja. Varsinkin mallet- soittimilla
on useita vaihtoja soittimelta toiselle, ja toisaalta lyöjien
stemmoissa on usein pitkiäkin taukoja. Siispä aloin
pohtia, että jos kerran voi vaihtaa mallet- soittimelta
toiselle, niin miksei myös muihin lyömäsoittimiin. Ja kai
mallettien ääressäkin voisi soittaa jotain jaloillaankin...

Kesän 2024 konsertteja varten otin tavoitteeksi hoitaa
mahdollisimman kattavasti kaikki perkussioistemat.
Kokosin itselleni perkussioikioskin, joka mahdollistaisi
nopeat soittimen vaihdot ja soittamisen myös jaloilla.
Tässä huomattavasti apuna oli varsinkin Facebook-
ryhmät Musical Theater Percussion and Drum Talk
-ryhmä, jossa amerikkalaiset teatterisoittajat jakavat set
uppejaan musikaalikiertueita varten.

Keräsin avuksi paljon pieniä hyödyllisiä apuvälineitä.
LP:n ja Meinlin vibraslap- ja guiropidikkeet mahdollistavat
näiden soittamisen yhdellä kädellä. LP:n tilaasäästävät
Compact Congat helpottavat roudausta ja mahdollistavat
congarumpujen sijoittamisen tiiviimmin, jopa hieman
limittään. Meinl PM-1 -pidikkeet mahdollistavat tamburiinin
ja lehmänkellon soittamisen jaloilla, samalla kun kädet
soittavat muuta. Uusin hankintani on The Miller Machine,
jonka avulla triangelia voi soittaa millä tahansa malletilla,
kapulalla tai paljaalla kädellä nopeasti muun soiton
lomassa.

Jotain piti tehdä myös itse. Gongin ripustukseen ei
löytynyt helposti roudattavaa pienikokoista vaihtoehtoa.
Rakensin itse verhotankojen ripustuskoukuista telineen,
jonka avulla ripustin gongin ksylofonin pätyyn. Pienenä
bonuksena teline toimii samalla pidikkeenä myös gongi-
malletille.

Useiden lyömäsoitinten soittaminen yhtä aikaa ei
kuitenkaan onnistu kovin helposti, jos joka soittimelle on
oma stemmansa. Kirjoitin moniin kappaleisiin itselleni
oman yhdistelmästemman, jossa sijoitin yleensä mallet-
soittimet yhdelle viivastolle ja perkussiot toiselle.
Parhaimmillaan pystyn tällä tavalla soittamaan 4-5
soittajan stemmat yksinani, ainakin jättäen muutamia
yksittäisiä nuotteja pois. Vaikka en pystyisikään
soittamaan yhtä aikaa kaikkea, kaiken sijoittaminen
yhdelle paperille mahdollistaa myös stemmojen nopean
uudelleenpriorisoinnin, jos kapellimestari pyytääkin
soittamaan jossain kohdassa eri soitinta kuin mitä itse
olin ajatellut soittaa.

Teksti: Timo Virkkala

Kuvat: Timo Virkkala ja Jukka Viitasaari

Teoksestaan *Fanfare* (2024)
säveltäjä Stephen Webb kertoo:

On vaikea kuvailla tarkasti, mitä halusin kommunikoida tällä teoksella. En ole varma, tiedänpö itsekään. Tiesin, että on olennaista, että fanfaaritrumpetteja korostetaan ja niiden asemaa horjutetaan samanaikaisesti – mutta miksi? Mielestäni teos heijastaa stoalaista apatiaa; innostusta, joka ei ole jännittävää – tylsää arkipäiväistä levottomuutta, jota voikantaa mukanaan kuin älypuhelin...

UUDEN MUSIIKIN LOKAKUU

Pohjois-Suomen 20. nykymusiikkijuhlat

FANFAARI

Perjantaina 4.10.2024

Kello 18.00

Karjasillan kirkko

**1.-6.10.
2024**

Teoksestaan *For A New Day* (2020/2024)
säveltäjä Olli Moilanen kertoo:

For A New Day on kiihtyneen vyöryvä eklektinen fanfaari puhallinorkesterille, joka kehittyy herkistä puupuhaltimista kohti voimakasta vaskien huipentumaa. Teos on intro laajemmalle kokonaisuudelle. Alun perin tarkoitukseni oli säveltää myös jatko-osia, mutta koska sain yllättäen teostilauksen Sinfonia Lahdelle, jäivät jatko-osat vielä odottamaan. Sävelsin teoksen osana Taideyliopiston Sibelius-Akatemian opintojani workshopissa Helsingin Poliisisoittokunnan kanssa. Pandemiasta johtuen teoksen kantaesitys tapahtui YouTubessa, joten nyt kuultava versio hieman karsitulla orkestraatiolla on teoksen ensimmäinen elävä esitys.

Teoksestaan *For Seasons* (2024)
(*Vuodenaikojen puolesta*)
säveltäjä Seppo Torvikoski kertoo:

Olen soittanut nuoruudessani vuosien ajan trumpettia. Jonkinlaista näkemystä vaskipuhaltimien luontaisista ominaisuuksista siis oli valmiiksi, kun aloin luonnostella musiikkia Lapin Sotilassoittokunnan vaskiseitsikolle. Toki tämä kokoonpano kornetteineen ja eufoniumineen vaati perehtymistä. Aloin luonnostella kokonaisuutta, ja kuten joskus aiemminkin, päädyin useampaan muutaman minuutin sävellykseen yhden järkäleen sijasta. Yhteistyössä Sari Pietikäisen kanssa hioimme yksityiskohtia kuntoon. 'For Seasons' viittaa sekä aikamme ilmasto-ongelmiin että italialaiseen barokkiin ja vanhaan maailmaan, jossa tulen sytyttäminen takkaan ei vielä aiheuttanut moraalista krapulaa.

Teoksestaan *Meeting Points* (2019/2012) säveltäjä Minna Leinonen kertoo:

Meeting Points on Pirkanmaan musiikkiopiston ja Vakka-Suomen musiikkiopiston juhluvuosien yhteistilaisuus, joka toteutui Taiteen Edistämiskeskuksen tuella. Teoksesta on kaksi versiota, ensin valmistunut pedagoginen versio musiikkiopiston puhallinorkesterille ja sen pohjalta tehty sovitus ammattilaissoittokunnalle.

Tilaajilla oli erityinen toive, että teoksessa esiteltäisiin orkesterin soittimia ja soitinryhmiä. *Meeting Points*issa instrumentit erottuvat omine yksilöllisine piirteineen, kohtaavat soitinryhmittäin ja tukevat toisiaan. Analogiana orkesterin tulle, sektiosoitolle ja sooloille oli teosta säveltäessä värikäs ja lämminhenkinen Pirkanmaan musiikkiopiston yhteisö, joka on toiminut tärkeänä kohtaamispaikkana elämäni varrella.

Puhallinkvintetostaan nro 11 'Oulu' (2013) säveltäjä Jörg Duda kertoo:

Yhdestoista puhallinkvintettoni on muisto kolmesta vierailusta Pohjois-Suomeen ja Ouluun, jossa vietimme hienoa aikaa. Vuonna 1605 rakennettu Oulun linna paloi vuonna 1715 ja vuonna 1793 sen ruutikellari räjähti salamaniskusta. Raunioiden päälle rakennettiin observatorio vuonna 1875 ja puinen torni kesäkahviloineen vuonna 1912. Oulun lukuisat puistot kutsuvat pitkille kävelyretkille, jotka johtavat taidemuseoon, Pohjois-Pohjanmaan museoon ja tuomiokirkolle, jossa pääsin myös soittamaan urkuja.

Stephen Webb (s. 1994)
Fanfare (2024) (Kantaesitys)
Fanfaari

Seppo Torvikoski (s. 1960)
For Seasons (2024) (Kantaesitys)
Vuodenaikojen puolesta
I Spring Hesitating | Empivä kevät
II Rain and Shine | Hellettä ja sadetta
III Not Snowing Yet? | Eikö vieläkkään lunta?
IV Tracks in the Snow | Jälkiä hangella

Jörg Duda (s. 1968)
Puhallinkvintetto nro 11 op. 100/3 'Oulu' (2013)
I Oulun linna (Kantaesitys)

Olli Moilanen (s. 1987)
For A New Day (2020/2024) (Kantaesitys)
Uudelle päivälle

Minna Leinonen (s. 1977)
Meeting Points (2019/2012)
Kohtaamispaikkoja

Finn Shields (s. 1994)
Sunshower (2021)
Sataa ja paistaa

Lapin Sotilassoittokunta
Juhani Valtasalmi

Teoksestaan *Sunshower* (2021) säveltäjä Finn Shields kertoo:

Ilmaus *sunshower* (suom. ketut kylpevät) tarkoittaa säätapahumaa, jossa aurinko paistaa sadekuurojen aikana. Kuva tästä luonnollisesta mutta näennäisesti ristiriitaisesta ilmiöstä muodostaa tämän teoksen pohjan, jossa ajatus säästä yleisemminkin on keskeinen. Sääta kuvataan teoksessa eri tavoin. Usein hitaat, päällekkäiset harmoniat kietoutuvat toistensa ympärille kuin pilvet, paljastaen ajoittain materiaalia taustaltaan tavalla, joka hetkellisesti muistuttaa sinistä taivasta ennen kuin pilvet peittävät sen jälleen. Suuri osa teoksen harmoniasta on syklistä, toistuvaa ja pinotuista tersseistä muodostettuihin sointuihin rakennettua. Näin viitataan sään ja luonnon ikuiseen luonteeseen yleisemmin.

Muodollisesti teos ei seuraa ennalta arvattavia narratiivisia ratoja, vaan kulkee mutkittelevaa polkua, jossa materiaalia kohtaa matkan varrella eri paikoissa. Tarkoitus on ilmentää ja juhlistaa muuttuvien sääjärjestelmien liikkeitä sekä paikallisesti että globaalisti, ja sallia materiaalin laajeta ja kehittyä omaan tahtiinsa.

suomen säveltäjät

Suomen Säveltäjät ry täyttää ensi vuonna 80 vuotta. Juhlan kunniaksi yhdistys järjestää konserttisarjan, johon haetaan suomalaisen musiikin konsertteja.

Suomen Puhallinorkesteriliitto ry haluaa kannustaa orkestereita ottamaan ohjelmistoonsa suomalaista musiikkia ja haastaa jäsenistön hakemaan mukaan tähän konserttisarjaan. Haku tapahtuu suoraan Suomen Säveltäjät ry:n verkkosivuilla olevan lomakkeen kautta. Juhliin otetaan suoraan mukaan konsertit

- jotka järjestetään 1.6.–31.12.2025 välisenä aikana
- joiden ohjelmassa 100 % on Suomen Säveltäjät ry:n jäsenien – historialliset jäsenet mukaan lukien – säveltämää musiikkia
- ja joiden ohjelmassa on mukana vähintään yhden elävän Suomen Säveltäjät ry:n jäsenen musiikkia.
- Mukaan voi hakea myös konsertilla, joka muuten oivaltavalla tavalla juhlistaa Suomen Säveltäjät ry:n juhlavuotta ja jonka ohjelmassa on mukana vähintään yhden elävän Suomen Säveltäjät ry:n jäsenen musiikkia. Tällaisen konsertin ohjelmassa toteutuu juhlavuoden henki, ohjelma tuo merkittävällä tavalla esille suomalaisia säveltäjiä, ja ohjelmistosuunnittelussa muiden kuin Suomen Säveltäjät ry:n jäsenien säveltämän musiikin mukanaolo on teeman puitteissa perusteltua. Näiden konserttien kohdalla yhdistyksen juhlavuositöimikunta päättää, täytyvätkö konserttisarjan ehdot.

Sarjan konsertit kootaan yhteiseen konserttikalenteriin ja Suomen Säveltäjät tekevät nostoja tästä sarjasta eri viestintäkanavissa. Sarjan konsertit saavat markkinointikäyttöön yhtenäisen ilmeen, joka sisältää *Juhlat – Säveltäjät 80* -leiman, valmiit kuvakehyspohjat some-markkinointiin sekä konserttisarjaan liittyvät tekstit.

Konserttisarjaan voivat hakea niin ammattilaiset kuin harrastajatkin. Lisätietoja löytyy Suomen Säveltäjien verkkosivuilta <https://composers.fi/suomen-saveltajat-ry-kutsuu-musiikin-esittajat-mukaan-80-vuotisjuhlavuoden-2025-juhlintaan/>

Kun ilmoitat orkesterisi hakemisesta tähän konserttisarjaan (tieto hakemisesta riittää, konsertin ei tarvitse tulla valituksi konserttisarjaan), ilmoita siitä myös SPOL:in toiminnanjohtajalle, niin osallistut arvontaan. Arvonta suoritetaan marraskuussa 2025 ja palkintona on nuottilahjakortti SPOL:in nuottikustanteisiin (arvo 150 €) sekä koulutuslahjakortti. Koulutus räätälöidään voittaja-orkesterin toiveiden mukaisesti ja se voi olla esimerkiksi vierailevan kapellimestarin pitämä harjoitus, opastusta säveltämiseen/sovittamiseen/nuotinkirjoitusohjelman käyttämiseen tai vaikkapa pieni kuviomarssikoulutus. Kouluttajina toimivat Suomen Puhallinorkesteriliiton hallituksen jäsenet.

Lisätietoja saat spol.toiminnanjohtaja@gmail.com

TUTUSTU SUOMALAIISIIN PUHALLINSÄVELTÄJIIN

**ANTTI
NISSILÄ**

Antti Nissilä on säveltäjä, jonka tyylilaji kattaa modernin konserttimusiikin ja oopperan sekä popin ja jazzin. Hänen puhallinorkesterisävellyksiään esittävät sekä ammattilaiset että harrastajat, ja Nissilän aloittelijoille suunnatut kappaleet ovat soineet lähes kaikissa suomalaisissa nuoriso-orkestereissa. Hänen laaja kokemuksensa puhallinorkesterin kapellimestarina on antanut hänen sävellyksilleen vahvan käytännöllisen näkökulman. Hänen sävellyksensä "Acromania" voitti kakkospalkinnon digitaalisen nuottijätin Sheet Music Plusin ja Edition Petersin sävellyskilpailussa.

- Nordwärts (grade 3)
- Acromania (grade 3.5)
- Casino Beach (grade 3)
- Fair Day viululle ja puhallinorkesterille (grade 3.5)

Tutustu: www.anttinissila.fi/compositions
www.stmmusic.net/newwind

**JEAN
SIBELIUS**

Jean Sibelius (1865 - 1957) on Suomen kansainvälisesti tunnetuin säveltäjä, ja hänellä oli merkittävä rooli maan kansallisessa heräämisessä. Hän sävelsi seitsemän sinfoniaa ja muita orkesteriteoksia, mukaan lukien viulukonserton, ja häntä pidetään yhtenä Pohjoismaiden johtavista säveltäjistä näiden saavutusten ansiosta.

- Cassazione op. 6 puhallinorkesterille (Jean Sibelius, sovittanut Robert J. Ambrose)
- Overture in F minor (JS 146) vaskiseitsikolle
- Tiera (vaskiseitsikolle ja lyömäsoittajalle)

Tutustu: <https://webshop.fennicagehrman.fi/page/wind-band/>

Miguel Etchegoncelay, kosmopoliitti

1. Voisitko esitellä itsesi lyhyesti?

Nimeni on **Miguel Etchegoncelay** ja synnyin Argentiinassa 53 vuotta sitten. Olen asunut Ranskassa 25 vuotta, ja Ranskan kansalainen olen ollut yli 10 vuotta. Olen koulutukseltani muusikko ja työskentelen orkesterinjohton, pedagogiikan, sävellyksen ja kulttuurihankkeiden johtamisen parissa. Lisäksi toimin WASBE:n (World Association for Symphonic Bands and Ensembles) puheenjohtajana. Asun Ranskassa, Sveitsin ja Saksan raja-alueella. Toimin orkesterinjohton opettajana Strasbourgin konservatoriossa ja johdan viikoittain useita yhtyeitä kaikissa kolmessa maassa.

Olen säännöllisesti kiertueilla opettamassa tai johtamassa niin Euroopassa, Yhdysvalloissa kuin Latinalaisessa Amerikassakin. Olen naimisissa argentiinalaisen klarinetistin ja opettajan **Carolinan** kanssa, ja minulla on kaksi lasta, **Clara** ja **Tomás**.

2. Kuinka montaa kieltä puhut?

Äidinkieleni on espanja, joten voin sanoa, että puhun sitä hyvin! Elämä on vienyt minut eri paikkoihin ja opiskelukohteisiin; kuten Yhdysvaltoihin, jossa asuin vuoden ja opettelin englantia. Sitten jatko-opinnot veivät minut Sveitsiin ja Italiaan, joissa jouduin tulemaan toimeen saksan ja italian kielellä. "Adoptiomaassani" opin ranskaa. Nykyinen elämäntilanteeni vaatii minua työskentelemään saksan lisäksi päivittäin myös ranskaksi.

Käytän luonnollisesti myös paljon englantia ja italiaa. Kummallista kyllä, espanja on kieli, jonka kanssa työskentelen vähiten, mutta sitä puhun kotona ja sillä unelmoin!

3. Olet tällä hetkellä Maailman sinfonisten puhallinorkesterien ja -yhtyeiden liiton (WASBE) puheenjohtaja. Voisitko kertoa meille hieman lisää WASBE:stä?

WASBE perustettiin Manchesterissa vuonna 1981, joten se on ollut olemassa jo yli 40 vuotta! Sen perustajien **Tim Reynishin**, **Frank Battistin** ja **Bill Johnsonin** alkuperäisenä ajatuksena oli koota saman järjestön alle ihmisiä, jotka uskoivat sinfonisten puhallinorkestereiden ja yhtyeiden merkitykseen vakavasti otettavina ja omaleimaisina musiikillisen ilmaisun ja kulttuuriperinnön välineinä. Sen jälkeen olemme saaneet paljon aikaan!

WASBE on voittoa tavoittelematon järjestö, joka on avoin kaikille yksityishenkilöille, laitoksille ja toimialoille. Vuosien varrella olemme toivottaneet tervetulleeksi yli 1000 jäsentä ja organisaatioita yli 50 maasta. Liityin jäseneksi vuonna 1992 rakkaan opettajani **Vicente Monchon** kannustamana. WASBE on siitä lähtien kokoontunut joka toinen vuosi kansainväliseen puhallinmusiikkikonferenssiin jossakin päin maailmaa. Olemme olleet 15 kertaa Euroopassa; kaksi kertaa Skandinaviassa (Skien, Norja, 1983 ja Jönköping, Ruotsi, 2003), ja neljä kertaa sekä Amerikassa että Aasiassa. Viimeinen konferenssimme pidettiin heinäkuussa 2024 Gwangjussa, Etelä-Koreassa. Nämä konferenssit ovat ainutlaatuinen tilaisuus tavata ihmisiä eri puolilta maailmaa ja luoda yhteyksiä musiikin kautta.

Toimintamme ei kuitenkaan rajoitu näihin konferensseihin, vaan toimimme suurelta osin verkossa. WASBE:a johtaa johtokunta, ja se koostuu viidestä suuresta työryhmästä: koulutus ja ohjelmisto, säveltäjät ja sävellysfoorumi, kansainvälinen kapellimestarifoorumi, institutionaalinen vaikuttaminen sekä markkinointi ja viestintä. Tuotamme WASBE World -nimistä lehteä sekä musiikkitieteellistä lehteä, olemme aktiivisia sosiaalisessa mediassa, jaamme ohjelmistoja, opetusvideoita ja muita artikkeleita, järjestämme sävellyskilpailuja, tilaamme uusia teoksia, kokoamme joka toinen vuosi World Youth Wind Orchestra -nuorisopuhallinorkesterin sekä pidämme työpajoja säveltäjille ja kapellimestareille.

Valmistelemme parhaillaan ensimmäistä kapellimestarikilpailuamme vuodeksi 2026. Kehitämme Institutional Outreach -komiteamme kautta yhteistyötä puhallinmusiikin hyväksi toimivien laitosten kanssa eri puolilla maailmaa. Jotkin maat ovat hyvin edustettuina WASBE:ssä, ja ne ovat päättäneet järjestäytyä jaostoihin. Alajaostoja on kolme: WASBE Saksa, WASBE Sveitsi ja WASBE Unkari.

Käynnistämme pian online-valmennus- ja mentorointiohjelman kaikille, jotka haluavat syventää tietämystään esimerkiksi ohjelmistoista, ohjelmoinnista, harjoitustekniikoista, pedagogiikasta jne. Meillä on onneksi suuri määrä näiden alojen asiantuntijoita, jotka pystyvät pitämään yksittäisiä kursseja eri kielillä. Jos olet kiinnostunut puhallinmusiikista ja ohjelmistoista, uskon, että WASBE on paikka, josta voit löytää vastauksia moniin kysymyksiisi ja saada yhteyden maailmanlaajuiseen yhteisöön.

Miguel Etchegoncelay, kosmopoliitti

4. Olet syntynyt Argentiinassa. Voisitko kertoa hieman Etelä-Amerikan puhallinorkesterikulttuurista?

Kasvoin keskellä Argentiinaa sijaitsevassa pienessä Porteña-nimisessä kaupungissa, jossa oli puhallin-orkesteri. Se oli ensimmäinen kosketukseni musiikkiin. Siihen aikaan käytännössä jokaisessa kaupungissa oli musiikkiryhmä. Tämä perinne juontui suoraan italialaisesta kulttuurista. Argentiinan orkesterikulttuuri on pitkälti jatkoa Välimeren alueen orkesterimusiikille, joka puolestaan periytyy Ranskan vallankumouksen ajalta. Koko Latinalaisessa Amerikassa orkesterikulttuuri on kehittynyt poliittisten ja yhteiskunnallisten nousujen ja laskujen mukana. Tämä merkitsee kukoistuskauusia ja toisia, kehityksen kannalta vähemmän merkityksellisiä kausia. Joissakin maissa, kuten Kolumbiassa, Brasiliassa ja Venezuelassa, on hyvin edistyneitä koulutusohjelmia, joissa orkesteria käytetään pedagogisena välineenä ja sosiaalisen integraation vektorina, ja niissä on hyvin mielenkiintoisia koulutusohjelmia. Ne edistävät paikallista kulttuuria, joka liittyy populaarimusiikkiin, mikä antaa orkestereille erityistä väriä ja soittotaitoa. Kotimaassani on mielenkiintoinen tilanne, koska meillä on ammattimaisia siviilipuolen sinfonisia puhallinorkestereita, kuten Espanjassakin. Niissä parhaat muusikot voivat kehittää ammattiaan vakaalla tavalla.

Toisaalta on monia harrastajayhteisöjen yhtyeitä, jotka saavat jonkin verran virallista taloudellista tukea ja joilla on tärkeä sosiaalis-kulttuurinen rooli omissa kaupungeissaan. Näin oli minun lapsuuden-orkesterillanikin.

Yleisesti ottaen motivaatio musiikin oppimiseen ja tekemiseen on suuri, mutta tarvitaan pätevää henkilökuntaa opettamaan sekä kaikki tarvikkeet ja materiaalit toimintaa varten. Tämä maksaa rahaa, eikä taloudellinen tilanne Latinalaisessa Amerikassa ole kaikkein kukoistavin. Toinen "ongelma" on soitetun musiikin laatu. Suuri osa siitä on "kotitekoista", mikä tarkoittaa sitä, että taiteellisesti se ei aina yllä korkealle tasolle. Mutta niin tai näin, näiden ryhmien panos yhteiskuntaan on välttämätön. Argentiinassa on orkesterinjohtajien yhdistys, jossa on yli 200 jäsentä, mikä on todella paljon orkesteriperinteeltään niin heterogeeniselle maalle. Paradoksaalista kyllä, Córdobaan, jossa olen soittanut kaksi vuotta, ja Buenos Airesin kaupungin ammattilaisyhtyeet ovat maan ja Latinalaisen Amerikan parhaita.

Kuulin WASBEn ensimmäisen kerran Córdobaan orkesterissa. Siellä minulla oli tilaisuus soittaa **Fred Fennellin**, **Frank Battistin** ja monien muiden amerikkalaisten ja eurooppalaisten mestareiden johdolla, jotka olivat vierailevina kapellimestareina yhtyeessämme. Ne olivat uskomattomia vuosia.

5. Asut tällä hetkellä Sveitsin, Saksan ja Ranskan rajaseudulla, jossa johdat useita yhtyeitä. Miten rekrytoit uusia opiskelijoita?

Tämä on mielenkiintoinen kysymys. Todellisuus on erilainen kussakin maassa. Voisimme ehkä keskustella tunteita juuri tästä asiasta! Voin vastata nopeasti kokemukseni perusteella. Esimerkiksi Ranskassa oli ennen harvinaista, että orkesteri oli yhteydessä konservatorioon tai musiikkikouluun. Orkesterit onnistuivat pitkään kouluttamaan omat jäsenensä. Sitä oppi soittamalla kokeneempien kanssa. Se oli myös minun tarinani. Vähän osaa ja paljon harjoittelua.

Tekemällä oppii. Viime vuosikymmeninä tämä muuttui ja orkesterit alkoivat lähestyä musiikkikouluja, koska niillä oli yhä enemmän vaikeuksia houkutella nuoria muusikoita. Konservatoriot eivät vielä pidä orkesteria vakavasti otettavana välineenä. Tämä on jäänne perinteisestä koulutuksesta, joka on aina suuntautunut klassiseen ja solistiseen profiiliin. Ranskassa ei pitkään aikaan koulutettu orkesterimuusikoita, vaan pikemminkin solisteja. Minulla on ollut onni johtaa musiikkikoulua yli 10 vuoden ajan. Painotimme opetusta ryhmissä esiintymisen kautta yksittäisen soittotunnin sijaan, minkä ansiosta saimme uudistettua orkesterin sektioita 50 prosentilla.

Strasbourgissa konservatoriossa meillä on neljä bändiä, brass band ja muita puhallinyhtyeitä, joten voimme vaalia tätä kulttuuria ja näyttää esimerkkiä. Olen hyvin ylpeä siitä, mitä teemme siellä. Tämä on tietenkin suoraan yhteydessä laitoksen johtajan avoimuuteen ja tietämykseen.

Sveitsissä vain harvat orkesterit ovat musiikkikoulun yhteydessä. Useimmissa tapauksissa niillä on nuoris-orkesteri, jonka avulla ne voivat rekrytoida uusia muusikoita. Oppisopimuskoulutus tapahtuu yksityisesti tai usein orkesterin sisällä. Perinteet ovat hyvin vahvat, ja koska maa on pieni, sen kehitys ja pedagogiikka on yhtenäinen. Sveitsin puhallinorkesteriliitto toimii tässä suhteessa erittäin hyvin ja orkesteritilanne on hyvä. Sveitsillä on se uskomaton erityispiirre, että sen perustuslakiin on kirjattu jokaisen lapsen oikeus saada taiteellista musiikkikasvatusta. Tämä on ehkä ainutlaatuista maailmassa.

Myös Saksa tekee merkittävää työtä "Bläserklassen" -ryhmiensä kanssa. Ne ovat nuorten muusikoiden ryhmiä, jotka opiskelevat soittamista kouluaikana. Yleensä nämä ryhmät ovat yhteydessä kunnallisiin yhtyeisiin, jotka ottavat nuoria muusikoita riveihinsä. Saksa on Sveitsin tavoin osavaltioiden liittovaltio, eivätkä kaikki osavaltiot toimi samalla tavalla, joten kehitys ei ole yhtä yhtenäistä kuin naapurimaassa, ja lisäksi se on maantieteellisesti paljon suurempi. Siitä huolimatta Saksassa musiikkia opiskelevien lasten osuus on kaksi kertaa suurempi kuin Ranskassa.

6. Voisitko selittää, miten harrastajaorkesterit tyypillisesti toimivat Keski-Euroopassa?

Keski-Euroopassa harrastajaorkesterien perinne on hyvin vahva, ja se on edelleen elossa huolimatta viime vuosikymmeninä tapahtuneista suurista muutoksista kulttuurisissa paradigmoissa, erityisesti digitaalisesta vallankumouksesta. Toisin kuin Yhdysvalloissa, orkesterit soittavat monipuoliselle ja vaihtelevalle yleisölle, mutta tarjoavat pohjimmiltaan viihdyttävää musiikkia. Siinä ei olisi mitään vikaa, jos siihen yhdistettäisiin muuta estetiikkaa. He soittavat vähän vakavaa ohjelmistoa ja vielä vähemmän avantgardea. Tämä kysymys sopi myös laajempaan keskusteluun, koska se on melko monimutkainen ja liittyy historiallisiin, kulttuuriin ja sosiologisiin tekijöihin. Ilmiötä selitettäessä on monia yhteisiä paikkoja ja oikoteitä. Mielestäni avainhenkilö tässä on kapellimestari. Tämä on yksi syy siihen, miksi yhtyeen on vaikea päästä pois perifeerisestä, lähes anekdootinomaisesta taiteellisesta tilanteesta ja suunnata kohti toiminta-alueensa kulttuurielämän keskustaa. Tässä suhteessa WASBE pyrkii edistämään sinfonista puhallinmusiikkia vakavasti otettavana kulttuurin välittämisen välineenä.

Miguel Etchegoncelay, kosmopoliitti

7. Miten olette onnistuneet kuromaan umpeen kuilua nuorten bändien ja aikuisten puhallinorkesterien välillä?

Tämäkin on hyvin mielenkiintoinen kysymys, sillä kun vertaa nuoria yhtyeitä kokeneempiin yhtyeisiin, ensimmäisenä tulee mieleen, että nuoret ovat paremmin koulutettuja kuin heidän vanhempansa tai isovanhempansa. Kaikki on kehittynyt. Musiikkioppilaitosten tietotaito, käytetty opetusmateriaali, soittimien laatu, pedagogisesti mukautettu kirjallisuus, yhtyeen johto ja tietenkin kapellimestareiden taso. Kaikki tämä tarkoittaa, että nuorilla yhtyeillä on merkittävä kasvupotentiaali. Toisaalta vanhemmat aikuisryhmät ovat edelleen hyvin sitoutuneita yhdistykseen, ja ne ovat yleensä ryhmän yhtenäisyyden takaajia luomansa tukiverkoston ansiosta. Uskon, että ihanteellinen tapa tuoda molemmat sukupolviryhmät yhteen on ehdottaa yhteisiä hankkeita, jotka ovat järkeviä molemmille osapuolille ja joiden avulla he voivat jakaa ja vaihtaa taiteellisia kokemuksia. Kapellimestarin on tässä yhteydessä osoitettava joustavuutta ja kyttävä ylläpitämään ryhmälle taiteellisesti korkeatasoinen, mutta jokaiselle henkilölle yksilötasolla täysin mukautettu vaatimustaso. Toisin sanoen vaatia enemmän niiltä, jotka voivat antaa enemmän. Yritä saada kaikki tuntemaan olonsa mukavaksi ja varmista samalla, ettei kukaan kyllästy.

8. Yhtenä Euroopan arvostetuimmista puhallinorkesterien kapellimestareista, jolla on kokemusta useista maista, miten mielestäsi puhallinorkesterikulttuuria pitäisi kehittää? Onko jokin maa, jonka lähestymistavasta voisimme mielestäsi oppia?

Uskon, että jokaisella maalla on omat erityispiirteensä ja perinteensä, joista voimme oppia. Puhallinorkesteri on ainoa tuntemani musiikkiryhmä, jolla on voima läpäistä kaikki yhteiskuntakerrokset, joka on monipuolinen ja osallistava ja, mikä tärkeintä, joka ei ole sosiaalisesti valikoiva. Orkesterissa voivat olla mukana kaikki työläisistä korkeasti koulutettuihin ammattilaisiin. Muilla ryhmillä on taipumus jakautua sosiaalsiin lokeroihin. Näistä syistä puhallinorkesteri on vahva tavoittavuuden kannalta. Tämän kulttuurimuodon kehittyminen riippuu siitä, millaista taiteellista vaatuvuutta vastuuhenkilöillä on. Viihdeteollisuus "vehkeilee" vahvasti orkesteria vastaan ja muokkaa esteettistä makua suuntaan, joka huolestuttaa minua. Viestintä on nopeuttanut tätä prosessia. Orkesteri teki sen virheen, että se siirtyi pois marssimusiikista pitäen sitä vanhanaikaisena, ja joutui elokuvamusiikin ansaan. Ajatteleminen aiheuttaa.

Laadukasta kirjallisuutta ja ohjelmistoa on kuitenkin tarjolla enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Orkesterin vastuuhenkilöinä meillä ei pitäisi olla mitään tekosyitä esittää huonolaatuista musiikkia, mutta näin kuitenkin yleensä tapahtuu. Uskon, että puhallinmusiikin kehitys riippuu tästä tekijästä, soitettavan musiikin laadusta ja hyvästä mausta.

9. Voisitko suositella joitakin parhaita eteläamerikkalaisia puhallinorkesteriteoksia?

Oi! Toinen kysymys, johon voisi antaa laajan vastauksen! On paljon kaunista latinalaisamerikkalaista musiikkia, joka voi rikastuttaa orkesterin ohjelmistoa. Haluaisin tässä yhteydessä tehdä varoituksen. Kun puhutaan latinalaisamerikkalaisesta musiikista, kollektiiviseen mielikuvitukseen asettuu ajatus rytmistä ja väreistä, paljon löymäsoittimia ja yleensä suosittu, tanssillinen estetiikka.

Tämä on Latinalaista Amerikkaa, mutta ei pelkästään. Mestarisäveltäjät, kuten **Villa-Lobos**, **Ginastera** ja **Atehortua**, esittävät hienostunutta estetiikkaa, joka liittyy enemmän eurooppalaisiin perinteisiin ja joka on hyvin mielenkiintoista. Nykyiset suuret mestarit, kuten **Hudson Nogueira** tai **Edmundo Villani-Côrtes** (Brasilia), **Victoriano Valencia Rincón** tai **Rubén Darío Gómez** (Kolumbia), **Daniel Freiberg**, **Eva Lopszyc**, **Marcos Franciosi** (Argentiina), joilla on omiin perinteisiinsä juurtunut, mutta silti universaali tyyli, tuottavat kaunista ja henkilökohtaista musiikkia.

10. Haluaisitko kertoa jotain muuta?

Haluaisin vain kiittää tästä haastattelusta ja kertoa, että olen käytettävissäsi aina, kun tarvitset. Löydät WASBEn verkkosivuilta paljon tietoa asioista, joista puhuimme. Pyydän sinua tutustumaan niihin sekä henkilökohtaiseen sivustooni, jotka molemmat näkyvät alla. Jos seuraat WASBEn sosiaalisessa mediassa, löydät joka viikko repertuaari-ideoita ja ehdotuksia, joista voi olla sinulle hyötyä.

Kiitos!

<https://www.wasbe.online>
<https://miguel-etchegoncelay.com>

Haastattelu: Sami Ruusuvoori

Käännös: Mari Kaasinen

Kuvat: Gregory Massat

Miguel Etchegoncelay, a Cosmopolitan

1. Could you briefly introduce yourself?

My name is Miguel Etchegoncelay, I was born in Argentina 53 years ago and I have been living in France for 25 years, a country of which I have been a citizen for more than 10 years. I am a trained musician, working in the field of orchestral conducting, pedagogics, composition, and the management of cultural projects, in addition to serving as president of the World Association for Symphonic Bands and Ensembles, known as WASBE.

I live in France, in the region bordering Switzerland and Germany. I teach conducting at the Conservatory of Strasbourg, and I conduct every week several ensembles in all three countries. I am regularly on tour teaching or conducting in Europe, as well as in the United States and Latin America. I am married to Carolina, an Argentine clarinetist and teacher, and am the father of two children, Clara and Tomás.

2. How many languages do you speak?

My mother language is Spanish, so I can say that I speak it well! But then life has taken me to different places and study destinations, such as the United States, where I lived for a year and learned English. Then further studies took me to Switzerland and Italy, where I had to get by with German and Italian. In my country of adoption, I learned French.

My current life circumstances require me to work with the latter, as well as German, daily. I naturally use a lot of English and Italian as well. Curiously, Spanish is the language I work with the least, but it is the one I speak at home, and I dream in!

3. You are currently the President of the World Association for Symphonic Bands and Ensembles (WASBE). Could you tell us a bit more about WASBE?

WASBE was created in Manchester in 1981, so it has been around for more than 40 years! The original idea from its founders, Tim Reynish, Frank Battisti and Bill Johnson, was to bring together under the same banner, people who believed in the importance of the symphonic bands and ensembles as serious and distinctive mediums of musical expression and cultural heritage. Since then, we have accomplished a great deal of work!

WASBE is a non-profit organization open to all individuals, institutions and industries. Over the years, we have welcomed over 1000 members, and organizations in more than 50 countries. I joined in 1992, encouraged by my dear teacher Vicente Moncho.

WASBE has been gathering for an International Wind Music Conference somewhere in the planet every two years ever since. We have been 15 times in Europe, among them twice in Skandinavia (Skien, Norway, 1983; Jönköping, Sweden, 2003), and 4 times both in America as well as in Asia. Our last conference took place on July 2024 in Gwangju, South Korea.

These conferences represent a unique opportunity to meet people from all over the world and create bonds through music.

However, much of our activity is not reduced to these conferences, but takes place a great deal online.

WASBE is led by a board of directors and it is structured in 5 major working groups, Education and Repertoire; Composers and Composition Platform; International Conductors' Forum; Institutional Outreach and Marketing and Communication.

We produce a magazine, called WASBE World, as well as musicological Journal; we are active in social media, sharing series on repertoire, educational videos and other items; we organize a composition contest, commission new works, put together a World Youth Wind Orchestra every two years, as well as holding workshops for composers and conductors. We are now preparing our first conductors' competition for 2026, and developing collaborations through our Institutional Outreach Committee with different institutions around the globe, working in the promotion of wind music.

Some countries, are very well represented within WASBE, and they have chosen to organise themselves in sections. We have three of them. WASBE Germany, WASBE Switzerland and WASBE Hungary.

We will be soon launching an online coaching and mentorship program, for anyone who wishes to deepen his knowledge in areas such as repertoire, programming, rehearsal techniques, pedagogy, etc.

We are fortunate to have a large number of experts in these areas, capable of giving individual classes in different languages.

If you are interested in wind music and its repertoire, I believe that WASBE is the place where you can find answers to many of your questions, as well as get in touch with a global community.

Miguel Etchegoncelay, a Cosmopolitan

4. You were born in Argentina. Could you share some insights into the wind band culture in South America?

I grew up in a small town in the middle of Argentina called Porteña, that had a band. That was my first contact with music. At that time, practically every town had a musical group. That tradition descended directly from the Italian culture. The band culture of Argentina is largely the continuation of the band music of the Mediterranean, which, in turn, is inherited from the time of the French revolution.

Throughout Latin America, the band culture has evolved in step with the political and social ups and downs. This implies flourishing periods and others, less relevant in terms of development. Some countries, like Colombia, Brazil, or Venezuela, are very advanced in educational programs, which use the band as a pedagogical means and a vector of social integration and have very interesting education programs. They promote the local culture, linked to their popular music, which gives the bands a particular color and art of playing.

In the case of my country, we have an interesting panorama, because we have professional civil symphonic bands, as Spain does here in Europe, where the best musicians can develop their professions in a stable way.

On the other hand, there are many amateur community bands, that receive some official financial support, and play an important socio-cultural role in their towns. As was the case of my band during my childhood.

In general, there is a lot of motivation to learn and make music, but you need qualified personnel to teach, as well as all the necessary supplies and materials for the activity. This costs money, and the economic situation in Latin America is not the most flourishing.

The other "problem" is the quality of the music been played. Much of it is "home-made", which means that artistically does not always reach a high standard. But either way, the contribution of these groups to the society is indispensable.

Argentina has an association of band directors with more than 200 members, which is really a lot for a country so heterogeneous in terms of band tradition. Paradoxically, the professional bands in Córdoba, where I have played for two years, and the one in the city of Buenos Aires, are among the best in the country and in Latin America. It was in the band of Córdoba where I have heard about WASBE for the first time. There I had the chance to play under Fred Fennell, Frank Battisti, and many other American and European masters who guest-conducted our group. Those were incredible years.

5. You currently live in the tri-border region of Switzerland, Germany, and France, where you conduct multiple ensembles. How do you go about recruiting new students?

This is an interesting question. The reality of each country is different. Maybe we could talk for hours discussing just this point! I can quickly answer you according to my experience. In France, for example, it used to be rare for a band to be linked to a conservatory or a music school. For a long time, bands managed to

train their own members. One learned by playing with the most experienced people. That was also my story. Little theory and a lot of practice. Learn by doing.

In the last decades this changed, bands started to approach music schools, because they had more and more difficulties to attract young musicians. Still, the conservatories, do not consider the band as a serious medium. This is a vestige of the traditional education, which has been always oriented towards a classical and soloist profile. France did not train orchestral musicians for a long time, but rather soloists.

I have had the good fortune to direct a music school for more than 10 years. We put the emphasis on teaching through performance in groups, rather than the individual instrumental lesson, that allowed us to renew the band's sections by 50%.

At the Strasbourg Conservatory we have 4 bands, a brass band, and other wind ensembles, so we can cultivate this culture and set the example. I am very proud of what we do there. Of course, this is directly linked to the openness and knowledge of the facility manager.

In the case of Switzerland, few bands are linked to a music school. In most cases, the bands have a youth orchestra which allows them to recruit new musicians.

The apprenticeship is done privately or often within the band. The tradition is very strong, and the country, being small, presents a homogeneous panorama in terms of development and pedagogy. The Swiss band federation works very well in this aspect, the band movement is in good health.

Switzerland has the incredible particularity of having voted in its constitution, the right for every child to have access to an artistic musical education. This fact is perhaps unique in the world.

Germany is also doing a remarkable job with its "Bläserklassen", which are groups of young musicians who learn a musical instrument during the school time. As a rule, these groups are linked to community bands, which bring the young musicians into their ranks.

Germany is, like Switzerland, a federation of states, and not all of them work in the same way, so the development is less homogeneous than that of its neighbor, besides being geographically much larger. Nevertheless, the percentage of children learning music in Germany is twice as high as in France.

6. Could you explain how community bands typically operate in Central Europe?

In Central Europe, the tradition of the community band is very strong, and is still alive despite the great changes in cultural paradigms that we have undergone in the last decades, especially the digital revolution. Contrary to what happens in the United States, the bands play for a diverse and varied audience, and usually numerous, but offer basically entertaining music, which would have nothing wrong with it, if it were combined with other aesthetics. They play little serious repertoire and even less avant-garde. This issue would also suit a more extensive talk because it is rather complex and is linked to historical, cultural, and sociological factors.

Miguel Etchegoncelay, a Cosmopolitan

There are many common places and shortcuts when it comes to explain this phenomenon. I think that the key figure here is the conductor. This is one of the reasons why it is difficult for the band to get out of a peripheral, almost anecdotic artistic situation, and to travel towards the center of the cultural life of their area of action. In this regard, WASBE tries to promote the symphonic band as a serious means of cultural transmission.

7. How have you succeeded in bridging the gap between youth bands and adult wind ensembles?

This is also a very interesting question, because when comparing young groups with more experienced groups, the first thing that comes to my mind is that young people are better trained than their parents or grandparents. Everything has evolved. The know-how of the music schools, the didactic material used, the quality of the instruments, the pedagogically adapted literature, the band's management and, of course, the level of the conductors. All this means that the young groups have an important growth potential. On the other hand, the older adult groups still have a very high level of commitment to the association, and are generally the guarantors of the groups' unity, thanks to the network of support they create.

I believe that the ideal way to bring both generational groups together is to propose common projects that make sense to both parties, and that allow them to share and exchange artistic experiences. The conductor here must show flexibility and be able to maintain a level of demand for the group that is artistically high, but completely adapted to each person on an individual level. In other words, to demand more from those who can give more. Try to make everyone feel comfortable and at the same time make sure that no one gets bored.

8. As one of Europe's leading wind band conductors with experience in numerous countries, how do you think wind band culture should be developed? Is there a country you feel has an approach we could learn from?

I believe that every country has its particularities and traditions from which we can learn. The band is the only musical group I know of that has the power to penetrate all social strata, is diverse and inclusive, and, most importantly, is not socially selective. Everyone from the blue-collar worker to the highly skilled professional can cross paths in a band. This is not the case with other groups, which tend to separate themselves into social niches. For these reasons the band is powerful in terms of outreach.

The evolution of this cultural form will depend on the level of artistic demand that the people in charge possess. The entertainment industry conspires strongly against the band and shapes aesthetic taste in a direction that concerns me. Communications have accelerated this process. The band made the mistake of moving away from marching, considering it old-fashioned, and got into the trap of film-music. Food for thought.

We do have, however a quantity of quality literature and repertoire like never before. As the people in charge of a band, we should have no excuses when it comes to presenting poor quality music, yet this is what happens generally. I believe that the evolution of the band depends on this factor, the quality and good taste of what is played.

9. Could you recommend some of the best South American wind band music?

Oh! another question that could give a vast answer! There is a lot of beautiful Latin American music, which can enrich a band program. Here I would like to make a caveat. When the subject of Latin American music is evoked, in the collective imagination the idea of rhythm and color is installed, with a lot of percussion, and generally in a popular, dancing aesthetic.

This is Latin America, but not only. Master composers like Villalobos, Ginastera, Atehortua, propose sophisticated aesthetics more linked to European traditions, which are very interesting. There are current great masters who have a personal style rooted in their traditions but still universal, such as Hudson Nogueira or Edmundo Villani-Côrtés (Brazil), Victoriano Valencia Rincón or Rubén Darío Gómez (Colombia), Daniel Freiberg, Eva Lopszyc, Marcos Franciosi (Argentina), who are producing beautiful and personal music.

10. Is there anything else you'd like to share?

I would simply like to thank you for this interview and tell you that I am at your disposal for whatever you need. You can find a lot of information about what we are talking about on the WASBE website, which I invite you to know and explore, or on my personal site, both shown below.

If you follow WASBE on social media, you will find every week, repertoire ideas and suggestions that may be useful to you. Thank you!

<https://www.wasbe.online>

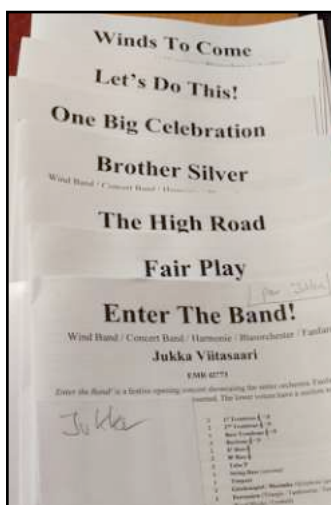
<https://miguel-etchegoncelay.com>

Interviewed by Sami Ruusuuvuori
Photos: Gregory Massat

Sveitsiläis-tsekkiläistä laatutyötä!

Marc Reift

Sain 10.10.2023 Editions Marc Reiftin (EMR) **Bertrand Moreniltä** viestin, jossa hän ehdotti yhteistyötä. Olin iloisesti yllätynyt, ja tällä hetkellä jo hieman häkeltyntynkin, sillä EMR on julkaissut jo 9 teostani, kaikki puhallinorkesteri- ja brass band -versioina. Nimikkeitä löytyy jo 63. Mukana ovat vaskikvintetti- ja viiden saman vasken ensemblet, kuten esimerkiksi trumpettikvintetot. Kaikki me kolme, **Marc Reift** mukaanlukien, käytämme samaa Sibelius- notaatiosofetta, mikä mahdollistaa nopean työskentelyn. Minulle sopii myös mainiosti paluu kolmen käyrätorven käyttämiseen ja symbaalien ja rumpujen notaatioon samalle viivastolle vuosikymmenten jenkiversioiden jälkeen. Ovatpahan stemmat hätätilassa soitettavissa rumpusetillä!

Syyskuussa 2024 Marc Reift ilmoitti, että marraskuun 6.-8. hän tallentaa EMR:n tuoreita julkaisuja prahalaisista huippumuusikoista kootun projektorkesterin kanssa Tsekin radion studiossa Prahassa, ja kutsui mukaan. Ei tarvinnut kahta kertaa käskeä! Marc tarjosi äänitysten aattona illallisen, ja kertoi mm. käyttäneensä tsekkijä jo vuodesta 1998. EMR on perustettu 1983 ja lähitavoitteena on 100 000 nuottikustannetta. Työntekijöitä EMR:llä on 34. Marc joutuu hylkäämään 99% tarjotusta materiaalista, joten aloin toden teolla kiittää hyvää onneani.

Nauhoitukset tehtiin kolmessa neljän tunnin sessiossa Reiftin johtamana. Radion studiossa kuuntelu oli ihan priimaluokkaa, kaiken erotti loisteliaasti. Soittajille kaikki oli prima vista, mutta yleensä jo toinen otto kelpasi, ja pahimpia paikkoja otettiin paloina, tämän on nykydigiteknikka tehnyt varsin helpoksi. Reift johti tarkasti ja energisesti, ja tarkkaamossa valtaa pitivät mm. pelimusiikkisäveltäjänä tunnettu **Jan Valta** (Kingdom Come, myynyt 8 miljoonaa kappaletta) ja **Jirka Kadlec**. En muuten ole ensimmäinen EMR:n kustantama suomalaissäveltäjä. Kadlec on sovittanut Nightwishin **Tuomas Holopaisen** kolme teosta puhallinorkesterille ja big bandille, mukaanlukien superhitti *Nemon*.

Mitä pidemmälle sessiot etenivät, sitä enemmän aloin arvostamaan tsekkipuhaltajien kvaliteettia. Etenkin trumpetisti **Stanislav Masaryk** ja klarinetisti **Milan Řeřicha** ovat aivan virtuoottisia soittajia. Useita soololevyjä julkaissut Milan on laillani maatilalla varttunut, joten kävimme hauskan keskustelun tsekkiläisistä traktoreista. Zetor 5711 rules! Kerta kaikkiaan upea kokemus, tämän tulen muistamaan loppuelämäni. Merci beaucoup/děkuji vám!

81) EMR 42648	Herzogin March Fuch (3'00)	Bertrand	4 Percussions
82) EMR 42648	Pirates Of Penzance Overture (4'00)	Karel	Timpani + 3 Percussions + Drums
83) EMR 42648	How Mariausuli SOLO (1'40)	Bertrand	Timpani + 3 Percussions
84) EMR 42661	Vers La Victoire Sam-Sam (3'30)	Karel	Timpani + 3 Percussions + Drums
85) EMR 42930	Jodelincher SOLO (2'45)	Bertrand	Timpani + 3 Percussions + Drums
86) EMR 42773	Enter The Band (3'10)	Jukka	Timpani + 2 Percussions + Drums
87) EMR 42742	Fair Play (2'30)	Bertrand	Timpani + 3 Percussions + Drums
88) EMR 42932	Jazz Fever SOLO (2'30)	Bertrand	Timpani + 3 Percussions
89) EMR 42666	In The Black Midwinter Hoot (3'20)	Christina Karel	Timpani + 1 Percussion
90) EMR 42670	Atlanta Overture Handel (3'30)	Karel	Timpani + 3 Percussions
91) EMR 42679	Wacht Auf Bach (4'10)	Karel	1 Percussion
92) EMR 42684	Zig-Zag Walz (4'10)	Bertrand	4 Percussions
93) EMR 42703	Adventure March (3'30)	Karel	Timpani + 2 Percussions + Drums
94) EMR 42712	Lully March from Tiesse (1'40)	Karel	Timpani + 2 Percussions + Drums
95) EMR 42802	March Of 3 Oranges (1'30)	Andrew	Timpani + 2 Percussions + Drums
96) EMR 42783	The High Road (1'10)	Jukka	Timpani + 2 Percussions + Drums
97) EMR 42676	Adagio Bach (3'20)	Michael	Timpani + 3 Percussions
98) EMR 42721	Generations SOLO (3'20)	Bertrand (CD)	Timpani + 2 Percussions
99) EMR 42682	Ständchen Serenade Schubert (3'30)	Karel	Timpani + 1 Percussion
100) EMR 42706	La Tuna del Gurgu (2'40)	Michael	Timpani + 3 Percussions + Drums

Jan Valta ja Jukka Viitasaari

Teksti ja kuvat: Jukka Viitasaari

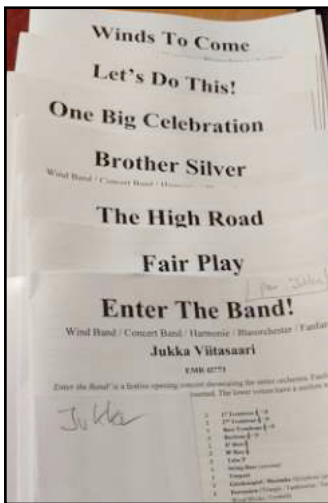
Jirka Kadlec

Swiss-Czech

quality work!

Marc Reift

On 10.10.2023, I received a message from **Bertrand Moren** of Editions Marc Reift (EMR) proposing cooperation. I was pleasantly surprised and, at the moment, a little overwhelmed, as EMR has already published 9 of my works, all in wind band and brass band versions. There are already 63 titles, including brass quintets and ensembles of five of the same brass, including trumpet quintets. Including **Marc Reift**, we use all three Sibelius notation software, which allows us to work quickly. I also like the return to using three French Horns and notating cymbals and drums on the same staff after decades of U.S. versions. In a pinch, they are playable on a drum set!

In September 2024, Marc Reift announced that from 6 to 8 November he would be recording EMR's fresh releases with a project orchestra of top musicians from Prague at the Czech Radio studio in Prague, and invited to join in. He didn't need to be told twice! Marc offered a dinner on the eve of the recordings, and told me, among other things, that he had been using Czechs since 1998. EMR was founded in 1983 and has a target of 100,000 publications. EMR has 34 employees. Marc has to turn down 99% of the material on offer, so I really started to thank my lucky stars.

1) EMR 42648	Hercules March (3'00)	Bertrand	4 Percussions
2) EMR 42656	Pirates Of Penzance Overture (4'00)	Karel	Timpani + 3 Percussions
3) EMR 42524	Hora Martianus SOLO (1'40)	Bertrand	Timpani + 2 Percussions + Drums
4) EMR 42661	Vers La Victoire Saint Saeus (3'30)	Karel	Timpani + 3 Percussions
5) EMR 42930	Jodelnberg SOLO (2'45)	Bertrand	Timpani + 3 Percussions + Drums
6) EMR 42771	Enter The Band (3'10)	Jukka	Timpani + 2 Percussions + Drums
7) EMR 42742	Fair Play (2'30)	Karel	Timpani + 3 Percussions + Drums
8) EMR 42912	Jazz Fever SOLO (2'10)	Bertrand	Timpani + 3 Percussions
9) EMR 42666	In The Black Midwinter Hubs (3'20)	Karel	Timpani + 1 Percussion
10) EMR 42670	Atlanta Overture Hindel (3'30)	Karel	1 Percussion
11) EMR 42673	Wacht Auf Bach (4'10)	Karel	Timpani + 3 Percussions
12) EMR 42684	Zig-Zag Waldstrahl (4'10)	Michael	4 Percussions
13) EMR 42703	Adventure March (3'50)	Bertrand	Timpani + 2 Percussions + Drums
14) EMR 42712	Lully March from These (1'40)	Karel	Timpani + 2 Percussions
15) EMR 42802	March Of 3 Oranges (1'30)	Andrew	Timpani + 3 Percussions + Drums
16) EMR 42783	The High Road (3'10)	Jukka	Timpani + 2 Percussions + Drums
17) EMR 42676	Adagio Bach (3'20)	Michael	Timpani + 3 Percussions
18) EMR 42721	Generations SOLO (3'20)	Bertrand (CD)	Timpani + 2 Percussions
19) EMR 42682	Ständchen Serenade Schubert (3'30)	Karel	Timpani + 1 Percussion
20) EMR 42706	La Tonta del Gurgu (2'40)	Michael	Timpani + 3 Percussions
21) EMR 42730	The Forges Of St. Eligius (3'30)	Jeanbourquin	Timpani + 2 Percussions + Drums
22) EMR 42731	Song Of Jes SOLO (6'30)	Mackereit	Timpani + 2 Percussions + Drums

The recordings were made in three four-hour sessions led by Reift. The playback in the radio studio was first class, everything was brilliantly clear. For the players, everything was prima vista, but usually the second take was enough and the worst parts were taken in chunks, something made easy by today's digital technology. Reift conducted with precision and energy, and in the control room, **Jan Valta**, composer of e.g. game music (Kingdom Come, sold 8 million copies) and **Jirka Kadlec** Incidentally, I am not the first Finnish composer to be published by EMR. Kadlec has arranged three works by Nightwish's Tuomas Holopainen for windband and big band, including the super-hit Nemo.

The further the sessions went, the more I began to appreciate the quality of the Czech musicians. In particular, trumpeter **Stanislav Masaryk** and clarinetist **Milan Řeřicha** are absolutely virtuosic players. Milan, who has released several solo albums, grew up on a farm like me, so we had a fun conversation about Czech tractors. Zetor 5711 rules!

Jan Valta & Jukka Viitasaari

All in all a great experience, one I will remember for the rest of my life. Merci beaucoup/děkuji vám!

Text & pics: Jukka Viitasaari

Jirka Kadlec

Drammaa orkesterissa

”Älä hyvä mies pilaa hyvää harrastustasi!” huudahti ammattikokki puolisolteni, joka harvinaisen taitavana ruoanvalmistuksen harrastajana unelmoi omasta ravintolasta. Se, mikä on toiselle palauttavaa ja voimavaroja lisäävää tekemistä, saattaa toiselle olla kuormittavaa työtä.

Saadessani SPOL:in taholta mieluisan pyynnön kirjoittaa muusikon psyykkisestä kuormittumisesta ja palautumisesta, pysähdyin pohtimaan näkökulmaa, josta asiaa lähestyisin. Helpommin sanottu kuin tehty: tämänhetkisen tutkimusnäytön mukaan harrastaja- ja ammattimuusikoiden välillä on merkittäviä eroja psyykkisessä kuormittumisessa (mm. 1, 2, 3).

Ammattilaisten psyykkistä hyvinvointia haastavat kuormitustekijät kuten korkea vaatimustaso, mahdolliset työllistymiseen ja omaan taloudelliseen selviytymiseen liittyvä epävarmuus sekä haasteet työn ja vapaa-ajan erottamisessa (4, 5, 6) ovat harvoin harrastajamuusikon taakkana. Onneksi sekä ammatti- että harrastajamuusikot saavat nauttia musiikintekemisen äärellä myös monista voimavaroista lisäävistä sekä psykologista palautumista edistävistä tekijöistä - ja näihin tämä artikkeli keskittyy.

Oman tekemisen ja sen merkityksen äärelle on välillä hyvä pysähtyä: mikä tässä toiminnassa on minulle tärkeää? Mikä minua motivoi jatkamaan? Mitkä seikat tuovat minulle iloa ja voimavaroja? Onko tässä myös kuormitustekijöitä?

Vapaa-ajan psykologista palauttavuutta on tutkittu, ja tutkimustulosten pohjalta syntynyt DRAMMA-malli (7) auttaa tarkastelemaan oman vapaa-ajan palauttavuutta. On hyvä muistaa, että olemme jokainen omanlaisiamme ja myös meitä palauttavat asiat ovat yksilöllisiä. Siksi onkin tärkeää tunnistaa omat palauttavat tekijänsä, jotta niitä voi tarvittaessa tietoisesti valita ja vaalia.

DRAMMA-malli sisältää kuusi palautumisen kokemusta, jotka edistävät hyvinvointia: työstä irrottautuminen (detachment), rentoutuminen (relaxation), autonomia eli omaehtoisuus (autonomy), taidon hallinta (mastery), merkityksellisyys (meaning) ja yhteenkuuluvuus (affiliation).

Puhallinorkesteriharrastus voi tarjota monia psykologista palautumista edistäviä kokemuksia. Orkesteriharjoituksessa omaan ja yhteisöön keskittyessä työasiat harvoin mahtuvat mieleen, jolloin irrottautuminen päätyöstä tai opiskelusta mahdollistuu. Harrastus on myös useimmiten omaehtoista, mikä tukee ihmisen perustarpeeksikin määriteltä autonomin kokemusta (10). Oman stemman harjoittelu ja oppiminen sekä omassa soitossa kehittyminen on mitä suurimmassa määrin taidonhallintaa ja tukee kyvykkyyden kokemusta, mikä on toinen kolmesta psykologisesta perustarpeestamme (10). Merkityksellisyys voi syntyä vaikkapa esiintymisestä ikäihmisille tai päiväkotilaisille. Yhteenkuuluvuus on monelle hyvinvointia ja harrastuksessa pysymistä tukeva seikka ja myös meihin hyvin syvälle rakennettu kolmas psykologinen perustarve (10) - olemmehan vahvasti laumaeläimiä.

On hyvä mainita, että ollakseen DRAMMA-mallin mukaista palauttavaa vapaa-ajan tekemistä, kaikkien kuuden kohdan ei tarvitse toteutua samanaikaisesti ja näitä elementtejä voi löytyä hyvinkin erilaisista harrastuksista. Viime vuosina suosittu ”neuloosi” eli innokas ihanien neuleiden tekeminen on monelle yhtälailla palauttavaa vapaa-ajan sisältöä kuin höntsäfutis toisille! Kokonaiskuormitus on toki jollain tavalla hyvä huomioida: jos työelämässä on erityisen kuormittava jakso ja samaan ajanjaksoon osuu intensiivinen soittojakso vapaa-ajan orkestereiden kanssa, voi olla hyvä pohtia omaa jaksamista ja vähintäänkin varmistaa riittävä palautumisaika ruuhkaviikkojen jälkeen.

Ammattimuusikotkaan eivät onneksi ole osattomia soittotoiminnan hyvinvointia tukevista puolista. Tutkija **Anniina Virtanen** Tampereen yliopistosta nimittäin havaitsi luokanopettajien parissa toteutetussa väitöstutkimuksessaan, että kuvatus DRAMMA-mallin mukaisia palauttavia tekijöitä voi sisältyä myös työpäiviin (8, 9). Ammattimuusikolle musiikkiharrastus ei välttämättä ole täydellistä työstä irrottautumista, mutta esimerkiksi taidonhallintaa ja yhteenkuuluvuutta voi kokea treenikopissa, tuttitreeneissä tai keikalla - ja tauoilla. Toisaalta muun kuin päätyönä soitettavan musiikkityylin kuunteleminen tai soittaminen harrastuksena voi tietyllä tavalla olla irrottautumista. Tämä kokemus on tullut usein esiin kollegojen kanssa keskustellessa, ja huomaan itsekin irrottautuvani sinfoniaorkesteri- ja teatterisoitosta mm. palatessani musiikillisille juurilleni puhallinorkesteriin!

Työstä irrottautuminen:

Tee vapaalla asioita, jotka poikkeavat mahdollisimman paljon omasta työstäsi.

Rentoutuminen:

Ota rauhallisesti. Tee jotain sellaista, joka ei vaadi fyysisiä eikä älyllisiä ponnisteluja.

Autonomia eli omaehtoisuus:

Järjestä vapaalla itsellesi, jolloin voit tehdä mitä haluat eikä kukaan vaadi sinulta mitään.

Taidon hallinta:

Haasta itsesi hiomaan jotain taitoa - kunhan se ei liity työhön.

Merkityksellisyys:

Tee asioita, jotka ovat sinulle tärkeitä ja merkityksellisiä.

Yhteenkuuluvuus:

Panosta hyviin, läheisiin ihmissuhteisiin.

Mukaillen: Newman et al 2014,
Virtanen 2020

Drammaa orkesterissa

Aloittelijan uteliaisuutta ja taidonhallinnan kokemusta uuden oppimisen kautta voi kokea myös itselle uuteen soittimeen tutustuessa. Ammatilaisen on kuitenkin hyvä huolehtia riittävästä vastapainosta muusikon työlle ihan jo fyysisenkin palautumisen vuoksi.

Vapaa-ajan tekeminen on usein itse valittua, mutta harrasteyhteisössä järjestelytehtävät saattavat huomaamatta jakautua epätaisisesti ilman, että valinta olisi kaikkien osalta aivan omaehtoinen. Rahastonhoitajan, kapellimestarin tai toiminnanjohtajan puurtaminen ja yhteisen hyvän puolesta likoon laittaman ajan määrä harrastuksen taustalla ei välttämättä aina avaudu "rivisoittajalle" - käsiohjelmat ilmestyvät konserttipaikalle, bussikuljetukset saapuvat sovitusti noutamaan iloisia orkesterilaisia, nuottimateriaali tupsahtaa telineelle...Jotta näiden puhallinorkesteriharrastuksen kantavien voimien ilo ja energia

pysyisi yllä, voimme yhteisesti miettiä miten voisimme tarjota apuamme silloin, kun sitä tarvitaan ja samalla tukea esimerkiksi yhteisöllisyyden ja merkityksellisyyden kokemuksi myös ns. mahdollistajien harrastuksessa? Voisimmeko osallistua roudaukseen, kopiontiin, mainosten levittämiseen tai ainakin kysyä, onko jotain missä voisin olla avuksi? Ja toisaalta tehtävien delegointi ja suuremman ryhmän osallistaminen voi lisätä yhteen hiileen puhaltamista. Tällä tavoin nähdäksi ja arvostetuksi tuleminen on jo itsessään arvokasta - ja tämä olisikin jo oman juttunsa aihe.

KIRJOITAJASTA:

Anni Jääskeläinen on trumpetinsoitonopettaja (IHMO), psyykkisen valmennuksen asiantuntija musiikin ja urheilun kentällä sekä freelance-muusikko. Sibelius-Akatemian DocMus-tohtorikoulussa hän valmistelee psyykkisen valmennusmallin kehitysprojektiin liittyvää tutkimustaan, ja luennoi sekä kouluttaa sekä ammatilaisia että opiskelijoita. Anni pitää kovasti hyvästä kahvista, leppoisista metsälenkeistä koiran kanssa sekä kilpailuihin tähtäävän painonnostoharrastuksen tuomasta mahdollisuudesta psykologisesti palauttavaan vapaa-aikaan DRAMMA-mallia mukaillen. **(Kuva: Eeva Anundi)**

www.mindskills.fi

Psyykkinen valmennus ja mielen hyvinvoinnin tukeminen on teema, joka on tällä hetkellä pinnalla urheilun maailmassa ja tekee vauhdilla tuloaan myös musiikkikentällä. Urheilussa ja musiikin tekemisessä - kulttuuria muuten molemmat - on paljon yhteneväistä: vaaditaan mm. pitkäjänteistä harjoittelua, sinnikkyyttä, taitoa käsitellä onnistumisia ja epäonnistumisia, vuorovaikutustaitoja, itsetuntemusta, motivoitumista, tunnetaitoja. Edellä mainitut ovat kaikki harjoiteltavissa olevia taitoja, joita tarvitaan elämässä muutenkin. Mikä olisikaan parempi ympäristö kehittää itseään kuin kulttuuriharrastus!

LÄHTEET:

- Loveday, C., Musgrave, G., & Gross, S.-A. (2023). Predicting anxiety, depression, and wellbeing in professional and nonprofessional musicians. *Psychology of Music*, 51(2), 508-522. <https://doi.org/10.1177/03057356221096506>
- MacDonald, R. A. R. (2013). Music, health, and well-being: A review. *International Journal of Qualitative Studies on Health and Well-Being*, 8(1). <https://doi.org/10.3402/qhw.v8i0.20635>
- Barbeau, A., Héroux, I., Ryan, G., & Thouin-Poppe, L. (2024). The effects of musical practice on the well-being, mental health and social support of student, amateur, and professional musicians in Canada during the COVID-19 pandemic. *Frontiers in psychology*, 15, 1386229. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2024.1386229>
- Ruusuvirta, M., Lahtinen, E., Rensujeff, K. & Leppänen, A. (2022). Taiteen ja kulttuurin barometri 2022. Taiteilijoiden työhyvinvointi. Cuporen verkkojulkaisu 72.
- Vervainioti A, Alexopoulos EC. (2015). Job-Related Stressors of Classical Instrumental Musicians: A Systematic Qualitative Review. *Med Probl Perform Art*. 2015 Dec;30(4): 197-202. doi: 10.21091/mpa.2015.4037. PMID: 26614973.
- Valtasaari, P. (2023). Orkesterimuusikoiden työnohjaus: Luova potentiaali yhteisöllisyyden rakentamisen ja yksilöllisyyden kunnioittamisen risteyskohdassa. [P. Valtasaari].
- Newman, D. B., Tay, L., & Diener, E. (2014). Leisure and subjective well-being: A model of psychological mechanisms as mediating factors. *Journal of Happiness Studies: An Interdisciplinary Forum on Subjective Well-Being*, 15(3), 555-578. <https://doi.org/10.1007/s10902-013-9435-x>
- Virtanen, A., De Bloom, J., & Kinnunen, U. (2020). Relationships between recovery experiences and well-being among younger and older teachers. *International Archives of Occupational and Environmental Health*, 93(2), 213-227. doi: 10.1007/s00420-019-01475-8
- Virtanen, A., Van Laethem, M., de Bloom, J., & Kinnunen, U. (2021). Drammatic breaks: Break recovery experiences as mediators between job demands and affect in the afternoon and evening. *Stress and Health*. doi: 10.1002/smi.3041
- Deci, E. L., and Ryan, R. M. (2012). "Self-determination theory," in *Handbook of Theories of Social Psychology*, eds P. A. M. Van Lange, A. W. Kruglanski, and E. T. Higgins (Thousand Oaks, CA: Sage Publications Ltd), 416-436. doi: 10.4135/9781446249215.n21

Soitetaan yhdessä!

Puhallinorkesterin johtamisen täydennyskoulutuskurssi Metropolia ammattikorkeakoulussa tarjoaa maksutonta koulutusta puhallinorkesterien opettajille 10 opintopisteen verran vuonna 2025. Metropolia Ammattikorkeakoulu järjestää Opetus-hallituksen tukemana ainutlaatuisen puhallinorkesterin johtamisen ja opettamisen kurssin, jossa ollaan yhteisöllisen orkesteripedagogiikan ytimessä. Orkesterin opettajana ja kapellimestarina on tärkeää osata kapellimestaritaitoja, kuten lyöntitekniikkaa, partituurinelukua ja orkesterin ymmärtämistä instrumenttina. Kurssilla kuitenkin näiden lisäksi keskitytään myös muun muassa psykologiaan, motivointiin ja valmentamiseen, ryhmäyttämiseen ja pelillisyyteen, materiaalin hankintaan ja valmistamiseen sekä orkesteri-improvisaation ja kurkataanpa jopa musiikintutkimukseen.

Kurssin pääteemana on orkesteritoiminnan pedagogisten työkalujen päivittäminen nykyaikaan ja tarkoituksena on tarjota konkreettista apua orkesterinjohtajien arkeen.

Kurssi on suunnattu pääasiassa taiteen perusopetuksen

opettajille, joilla on jo taustaa orkesterin opettajana tai joilla on haaveena orkesterin opettajuus. Kurssi sopii myös vapaan sivistystyön, esiopetuksen, perusopetuksen, lukiokoulutuksen tai ammatillisen koulutuksen opettajille. Koulutus jakautuu 5 moduuliin 6 viikonloppuna Metropolian tiloissa Helsingissä. Kurssi alkaa tammi–helmikuun vaihteessa, toinen moduuli on ystävänpäivänä, kolmas moduuli jakautuu kahtia puhallinpäivien jälkeiseen ja huhtikuun toiseen viikon-loppuun. Syksyille jää kaksi moduulia syyskuun kolmanteen ja marraskuun neljanteen viikonloppuun. Lisäksi kurssi sisältää itsenäistä työskentelyä.

Kurssin vastuulehtorina on Metropolia **Okko Kivikataja** ja vastaavana kouluttajana **Hanna-Mari Lehtonen**, hankkeesta vastaa Metropolian **Asta Levy**. Lisäksi kurssilla on iso joukko vierailevia kouluttajia, kuten muiden muassa **Janne Ikonen**, **Hanna Patana**, **Anni Jääskeläinen**, **Sanna Saarinen**, **Kalle Kataja**, **Anniina Lehto**, **Severi Hietala** ja **Jutta Jelys** sekä vierailevana luennoitsijana **Tanja Linnavalli**.

Kurssin opit tulevat tukemaan puhallinorkesteritoimintaa ympäri Suomea. Kouluttamalla uudenlaisia pedagogeja työkentälle mahdollistetaan tärkeän kulttuuriperinnön jatkumisen ja tuetaan kulttuurialalla sosiaalisen kestävän kehityksen jatkumista. Ilmoittautumiset marraskuun aikana Metropolian nettisivuilta.

Teksti: Hanna-Mari Lehtonen

WIND STARS 2025

Dear friends,

I would like to invite you to participate in VI International Competition for Young Performers of Wind and Percussion Instruments "WIND STARS 2025" (in-person/virtual) which will welcome participants from music schools, music secondary schools, and higher educational establishments.

It will be held in Mārupe (Latvia) on 5-7 March 2025. The registration deadline is 10 February 2025., I would appreciate it very much if you shared this information with your colleagues and music institutions in your cities/countries. Thank you in advance.

<http://www.muzikamakslamarupe.edu.lv/puteji/wind-stars.html>

Contest Director **Spodris Kacans**

Yhteistä aikaa orkesteriharjoituksissa – puhelimella vai ilman?

Orkesteriharjoituksissa keskittyminen soittoon on avainasemassa, mutta on myös herkkää ulkoisille häiriöille. Erityisesti puhelimet, jotka tänä päivänä kulkevat lähes jokaisen mukana, voivat aiheuttaa huomattavia häiriötekijöitä. Näiden häiriöiden vaikutus ulottuu yksilötasolta aina koko orkesterin yhteispeliin saakka. Mutta ei vain musiikki kärsi – myös orkesterin sosiaalinen vuorovaikutus ja yhteishenki heikkenevät. Erityisesti tauoilla, jotka ovat tärkeä osa harjoitusprosessia, soittajien välinen kanssakäyminen voi jäädä pinta-puoliseksi, jos puhelimet vievät huomion. Tauoilla tapahtuva epävirallinen keskustelu ja rentoutuminen luovat tilaa yhteiselle ymmärrykselle ja vahvistavat orkesterin sisäistä tekemisen tahtotilaa.

Puhelin orkesteriharjoituksen häiriötekijänä

Muistutukset viesteistä, sosiaalisen median päivitykset ja muut hälytykset voivat helposti viedä huomion ja katkaista soittajan keskittymisen harjoituksessa. Jos joku tarkistaa viestejä, vastaa puhelimeen tai selaa sosiaalista mediaa kesken harjoituksen, se vaikuttaa omaan soittoon ja tuottaa myös epäsuoraa häiriötä muiden soittajien keskittymiseen. Puhelimien käyttö voi olla haaste orkestereissa kaikilla ikäryhmillä, mutta se ilmenee hieman eri tavoin eri-ikäisillä soittajilla. Nuoremmilla soittajilla puhelimen käyttö saattaa olla enemmän rutiini, aikuiset saattavat käyttää puhelimia enemmän käytännön syistä, kuten lapsen viesteihin tai kiireelliseen työpuheluun vastaamiseen. Vanhemmat soittajat monesti käyttävät puhelinta harjoituksissa vähemmän, sillä he ovat tottuneet siihen, että puhelimen ei tarvitse olla lähistöllä koko aikaa. Orkesterilaisten kesken onkin hyvä keskustella, miten puhelimen käyttö vaikuttaa orkesterin yhteiseen tekemiseen. Kun soittajat jättävät puhelimet esimerkiksi soitinkoteloon, koko harjoitus on tehokkaampi ja soittajat keskittyvät paremmin musiikin tekemiseen. Puhelimen käytön pelisäännöt -tyyppinen keskustelu on hyödyllinen käydä myös silloin, kun puhelinongelmaa ei ole, jotta ongelman mahdollisesti ilmestyessä voidaan vedota ennalta sovittuihin toimintatapoihin.

Sosiaalinen media vai sosiaalinen kontakti?

Orkesteriharjoitukset eivät ole vain musiikillista tekemistä, vaan myös yhteisöllisiä hetkiä, joissa soittajat voivat kehittää suhteita toisiinsa. Harjoitusten tauoilla on usein havaittavissa vaihtelevasti, että soittajat eivät keskustele keskenään vaan uppoutuvat puhelimiinsa. Tämä vähentää mahdollisuuksia vahvistaa yhteishenkeä ja luoda sosiaalisia siteitä orkesterin jäsenten välillä. On aivan ymmärrettävää, että tauot ovat myös tärkeitä hengähdyshetkiä, jolloin soittaja voi olla rauhassa itsekseen, eikä joka kerta halua olla sosiaalinen muille soittajille. Kaikki soittajat eivät ole persoonaltaan ekstroverteja, jolloin täytyy kunnioittaa jokaisen omaa valintaa, kuinka toteuttaa sosiaalista kanssakäymistä.

Kuitenkin sosiaaliset suhteet ovat olennainen osa orkesterin yhteishenkeä, ja hyvä yhteishenki taas tukee sujuvampaa ja luontevampaa tekemistä harjoituksissa. Kun soittajat tuntevat toisensa hyvin, he pystyvät reagoimaan toistensa soittoon paremmin ja tuomaan vahvemmin esiin musiikin yhteistä ilmaisua. Kaikki tämä parantaa koko orkesterin sointia ja yhteissoittoa.

Yhteisöllisyyttä tukevat tauot

Kuten todettua, orkesteriharjoitusten tauoilla soittajien pitää saada tilaa palautua, mutta myös mahdollisuus luoda suhteita toisiinsa. Orkesterinjohtajien täytyy miettiä, miten voimme rohkaista soittajia olemaan läsnä toisilleen myös tauoilla. Varmasti kaikilla pedagogeilla, ohjaajilla ja vetäjillä on omat nikkinsä tämän asian kanssa ja siksi on tärkeää, että myös näitä vinkkejä jaetaan toistemme kesken!

Esimerkkejä voisi olla:

- Lyhyt meditaatio tai hengitysharjoitus – Opastaa soittajia rentoutumaan esimerkiksi syvään hengittämällä, mikä voi auttaa vähentämään jännitystä ja stressiä ennen seuraavaa harjoitusosuuksia.
- Venyttelytauko – Yksinkertaiset venytykset voivat auttaa jäseniä rentoutumaan fyysisesti ja samalla luoda yhteisöllistä tunnelmaa, kun kaikki tekevät sen yhdessä.
- Yhteiset ruokatuokiot – Viikonloppuharjoituksissa on monesti pidempi lounastauko, jolloin voidaan mennä yhdessä koko orkesterina lounaalle ja sitä kautta keskustella musiikista tai jostain aivan muusta.
- Kokemusten jakaminen – Miten harjoitus on mennyt, mikä on vaikea tai hauska kohta, mitä tulisi yhteisissä stemmiksissä harjoitella vielä kaikkien kesken? Musiikki on orkesterin harjoituksissa kaikkia yhdistävä tekijä ja tarjoaa oivan mahdollisuuden avata keskustelu ja vaihtaa aiheesta muutama sana soittajakaverin kanssa.
- Pelit, leikit, visailut – alkeis-/nuoriso-orkestereille on tärkeä saada myös musiikin ulkopuolista tekemistä, jolloin tauolla pääsee tekemään ihan muuta kuin soittamista. Jo paikaltaan lähteminen, liikkuminen, juokseminen laululeikin kautta saa monesti energia-varastoja purkautumaan ja sen jälkeen keskittyminen soittamiseen onnistuu huomattavasti paremmin.

Puhelimet ovat arkipäivää nykymaailmassa, eikä niiden käyttö orkesteriharjoituksissa ole sinänsä ongelma, jos niitä käytetään hallitusti. On kuitenkin tärkeää, että tauoilla on tilaa yhteisölle ja vuorovaikutukselle, jotta orkesteri voi kasvaa sekä musiikillisesti että sosiaalisesti. Kapellimestarin tai muun ohjaajan rooli on keskeinen – taukojen ohjaaminen ja yhteisöllisyyden vahvistaminen voivat auttaa soittajia irrottautumaan puhelimista ja keskittymään siihen, mikä tekee orkesterista erityisen: yhteiseen musiikkiin ja ryhmähenkeen.

Teksti: Lassi Takanen

Kuva: Tiia Salminen/Puhkupillit

Vähäsillan starttileiri aikuissoittajille 17. – 18.8.2024

Tampereen puhallinmusiikkiyhdistys Tampu järjesti soittoleirin aikuissoittajille Vähäsillan leirikeskuksessa Kämenniemen Paarlahdessa. Tarkoituksena oli puhalttaa pölyt pois soittamista kesän jälkeen ja verryttää ansaita syksyn soittoa varten. Leirin järjestelyistä ja orkesterin johtamisesta vastasivat **Anu Pihl, Päivi Pöyhönen, Päivi Pyymäki** (yläkuvasa) ja **Leena Mantere**.

Innokkaat soittajat kokoontuivat paikalle lauantaiamuna. Soittajia oli ainakin seitsemästä orkesterista. Osalle oli kertynyt soittovuosia enemmän kuin toisille, mutta se ei menoa haitannut. Harjoiteltiin rennolla otteella ja kaikki soittivat omien taitojensa mukaan. Ohjelmisto oli valittu tarkkaan ilmoittautuneiden leiriläisten mukaan. Nuotit olivat riittävän helppoja, mutta kappaleet eivät olleet silti ollenkaan tylsiä.

Trumpetteja ei ollut tällä kertaa leirille ilmoittautunut lainkaan, mutta taitavasti valittu ohjelmisto takasi sen, että musiikki toimi siitä huolimatta. **Jukka Viitasaari** oli sovittanut osan leirillä soitetuista kappaleista juuri tätä kokoonpanoa varten. Ohjelmistosta löytyi elokuva-musiikkia, popmusiikkia ja yksi ihan perinteinen marssikin. Erikoisuutena jäi mieleen rytmikäs Bollywood-kappale nimeltään *Mere yaara dildara*, joka ei sittenkään ollut liian vaikea.

Leirin tarjoilut ja siivoukset hoidettiin talkoilla Pyymäen toimiessa keittiöpäällikkönä. Soittamisen lisäksi tutustuttiin muihin leiriläisiin. Ilman orkesteria olevia soittajia koitettiin kiivaasti houkutella omaan orkesteriin. Hiljaista hetkeä ei juuri ollut. Lauantai-iltana oli vielä luvassa makkaranpaistoa ja saunomista. Osa soittajista jäi yksikin.

Sunnuntaina jatkettiin harjoituksia. Leirille ilmestyi myös yllätysvieraita Virosta, kun kesälomamatkalla olleet **Bert Langeler** ja poikansa **Frederik** halusivat tulla kuuntelemaan, mitä oikein olemme tekemässä.

Leiri päättyi tietysti pieneen konserttiin. Esiinnyimme erittäin kiitolliselle yleisölle Kämenniemen Kotilinnan pihalavalla.

Vähäsillan leirikeskus tarjosi hienot puitteet pienen porukan leirille. Hyttysenkään eivät sitten vaivanneet. Suuri kiitos Tampun aktiiveille leirin järjestämisestä. Pääsisikö ensi vuonna uudestaan?

Teksti: Marita Rantamäki, leiriläinen, baritoni

Kuvat: Risto Lukkari

Timo Brass Band ja MEUTE

– tanssittavan musiikin uudet virtaukset

Puhallinmusiikki on perinteisesti yhdistetty klassiseen ja marssimusiikkiin, mutta viime vuosina se on saanut uudenlaista energiaa ympäri maailmaa. Saksalainen MEUTE on luonut omanlaisensa puhallinmusiikin tyylin yhdistämällä perinteisiä soittimia elektronisen musiikin rytmeihin. Suomessa puolestaan Timo Brass Band keskittyy innostamaan kaikenikäisiä energisellä lavaesiintymisellä sekä mukaansatempaavilla sovituksilla, ja jonka elinvoimainen ja monipuolinen ohjelmisto houkuttelee kuulijoita niin konserttisaleihin kuin ulkoilmatapahtumiinkin. Tässä artikkelissa tarkastelemme näiden kahden yhtyeen historiaa ja vaikutusta puhallinmusiikin kentällä.

Timo Brass Band

TIMOn musiikillinen monipuolisuus sekä karismaattinen lavaesiintyminen takaavat yleisölle ja ohikulkijoille mukaansatempaavan elämyksen. Nuorten muusikoiden mieleton meininki tarttuu varmasti jokaiseen ja on osasyynä siihen, miksi suomalaiset ovat maailman onnellisin kansa.

Bändin on perustanut yhtyeen pasunisti **Esa-Pekka Tupala** vuonna 2018 tavoitteenaan luoda jotain trendikästä vanhalla tyylillä. Tämä visio on toden totta toteutunut, sillä jo ensimmäisen katusoitokesän jälkeen sana yhtyeen menosta kiiri kauas, ja orkesteri on saanut lukuisia yhteydenottoja mm. USA:sta ja Keski-Euroopasta. Viimeisen neljän vuoden aikana TIMO Brass Bandin kalenteriin onkin kertynyt laaja skaala erilaisia esiintymisiä ympäri Suomea ja Eurooppaa pienistä yksityisjuhlista alkaen ihan Saksan festarien päälavalle asti.

TIMON tempauksia pääset seuraamaan sosiaalisessa mediassa @timobrassband ja #timobb

Yhtyeen jäsenet:

Lassi Silventoinen – alttosaksofoni
Sami Leponiemi – tenorisaksofoni
Casimir Ekman – baritonisaksofoni
Aapo Wikstén – trumpetti
Danila Pushin – trumpetti
Esa-Pekka Tupala – pasuuna
Ville Niemelä – sousafoni
Sanna Sadeharju – sousafoni
Oskari Auramo – lyömäsoittimet
Aleksi Ylimäki – rummut

MEUTE

MEUTE on vuonna 2015 perustettu saksalainen tekno-marssiyhtye, joka tunnetaan erityisesti siitä, että se yhdistää elektronisen musiikin puhallinsoittimiin ja lyömäsoittimiin. Yhtye aloitti Hampurissa kymmenen ammattimuusikon voimin, ja sen jäsenet soittavat muun muassa trumpetteja, tuubaa, saksofoneja ja lyömäsoittimia/malletteja. Alusta asti MEUTE on pyrkinyt tuomaan elektronisen musiikin intensiteetin ja energiavirtauksen elävään soitantaan, ilman DJ:tä tai digitaalisia laitteita.

MEUTE on saavuttanut kansainvälistä mainetta omilla sovituksillaan tekno- ja house-klassikoista, kuten esimerkiksi Reconditen *Autumn Leaves* ja Laurent Garnierin *The Man With the Red Face*. Yhtyeen kappaleet ovat saaneet miljoonia katselukertoja suoratoistopalveluissa, ja heillä on suuri seuraajakunta sosiaalisessa mediassa. MEUTE on noussut eräänlaiseksi edelläkävijäksi elektronisen puhallinmusiikin saralla, ja heidän esiintymisensä ovat tunnettuja energisyydestään ja visuaalisesta näyttävytydestään. MEUTE on esiintynyt suurilla festivaaleilla ja konserttisaleissa ympäri maailmaa.

MEUTEn esiintymisiä ja musiikkivideoita voi seurata heidän YouTube-kanavaltaan MEUTE ja heidän virallisilta verkkosivuiltaan www.meute.eu. Nämä yhtyeet näyttävät, että puhallinmusiikki voi olla yhtä jännittävää ja monipuolista kuin mikä tahansa muu musiikkigenre, ja niiden tuoma elinvoimaisuus lupaa mielenkiintoista tulevaisuutta puhallinmusiikille myös fuusion saralla.

Teksti: Ville Karjalainen
Kuvat: Timo Brass Band ja MEUTE

Kvartaalin kantaesityksiä - Hanna-Mari Lehtonen: *Ruskatrööttä 2025 tilausteokset*

Minulla oli suuri ilo ja kunnia olla Ruskatröötän teemasäveltäjä 2024! Sävellettäväkseni tuli viisi eritasoista ja tyyliillisesti erilaista teosta. Tehtävä oli todella kiehtova.

Kutiseva atomi

Kutiseva atomi oli kutkutellut sävellyshermoa jo pitkään ja vihdoinkin se syntyi Tröötän E-orkesterille. Kappaleessa opetellaan erilaisia rytmejä sanarytmien keinoin ja kappaletta voi puhua, laulaa, soittaa suukappaleella ja ihan koko soittimella. Suositukset löytyneet scoresta, mielikuvitusta saa käyttää mausteena. Teos koostuu pienestä runosta ja lyhyestä kappaleesta. Runon sekaan soitellaan sanarytmit ja kappaleen taustalle otetaan yleisö lämmittelemään käsiään. Upeassa kantaesityksessä soittajia kannatteli superkollegani ja arjen timanttiimiiläiseni **Sanna Engström**. Itse olin kertojana ja yleisön opastajana. Teos on mielestäni mukavan monipuolinen ja mittaakin tulee vähän runon myötä. Kerrassaan sopivan helppo uuden soittajan kauden alkuun. Pienen salaisuudenkin oppii atomeista kappaleen myötä...

Flute
Oboe
Clarinet in Bb
Bassoon

Sano ja pyyhi käsiä yhteen Sano

Ku - ti - a - va a - to - mi Pie - ni

Viipperävalssi

Vappuviipperät ovat D-orkesterille sävelletyn *Viipperävalssin* inspiraation lähde. Kappale on harmonioiden opetteluun sopiva, melko traditionaalinen valssi pienellä kikkailuilla höystettynä. Kappaleen päätematiikan voi opetella hyvin "viipperä valssi soi" -lauseen avulla. Loppupuolella tutustutaan taukoihin osana valssin pyöriteitä. Triangeli tarvitaan ehdottomasti, jotta kappale pääsee oikeuksiinsa. Upean energinen **Katri Laakso** pyöräytti kantaesityksessä koko D-orkesterin tahtipuikkonsa ympärille huumavaan valssin keinuntaan.

Viipperävalssi - Full Score - 4

Fl.
Ob.
Cl.
Bsn.
A. Sax. 1, 2 in E
T. Sax. in Bb

Agogos

Samba à la Monsieur Paresseux

Ruskatröötän 2024 C-orkesterille

Hanna-Mari Lehtonen

♩ = 150

Samba à la Monsieur Paresseux

C-orkesteri pääsi opiskelemaan pikkiriikkisen ranskaa, sillä Duolingo-harrastukseni innoittamana C-orkesterin teoksen nimi oli *Samba à la Monsieur Paresseux* (lausutaan kutakuinkin Mösjöö Paresöö) eli Samba herra Laiskaisen tyyliin. Samba tarjoaa letkeää meininkiä ja tyyliille ominaista soitettavaa kaikille sektioille. Kappaleen keskellä on bodypercussion ja lauluvälike, jota voi varioida mielen mukaan. Näin ollen biisin pituuttakin voi vaihdella tilaisuuteen sopivaksi, yleisöä voi osallistaa tai mitä ikinä keksiikään. Kantaesityksessä aina yhtä idearikas **Sandy Ahjo** keksi kurlauttaa orkesterinsa ranskalaisen r:n vesihuikalla kuosiin juuri ennen kappaleen esittämistä. Sanoisin, että herra Paresseux on laiskaiseksi melko vikkelä!

Bubblegum Heroes

B-orkesterilaiset pääsivät tutustumaan joukkoon Hubbabubba-sankareita suuresti ihailemani ja arvostamani **Antti Nissilän** johdolla. Teoksessa pääsee testaamaan monenlaista sektiosoittoa ja iskun jälkeistä, synkopoivaa rytmikkaa on viljelty siihen runsain mitoin. Kappale on rokahtavan hyväntuulinen, hubbabubban makuinen, pokshteleva ja pirskahteleva. Kappale, jota uskoisin olevan piristävää soittaa.

Full Score

Bubblegum Heroes

Ruskatröötän B-orkesterille

Hanna-Mari Lehtonen

♩ = 144

Flute 1
Flute 2
Oboe
Clarinet 1 in Bb
Clarinet 2 in Bb
Alto Saxophone 1 in Eb
Alto Saxophone 2 in Eb
Tenor Saxophone in Bb
Bassoon
Trumpet 1 in Bb
Trumpet 2 in Bb
Horn 1 in F
Horn 2 in F
Trombone 1
Trombone 2
Euphonium
Tuba

Kvartaalin kantaesityksiä - Hanna-Mari Lehtonen: *Ruskatrööttä 2025 tilausteokset*

Full Score

[Title]
Ruskatrööttä 2024 A-orkesterialle Hanna-Mari Lehtonen

[Title!]

A-orkesterin teos on edelleen tätä kirjoittaessani vailla nimeä. Olen jumissa ja odotan universumin tarjoavan minulle juuri sitä oikeaa nimeä. Kappaleessa mielestäni kulkee joku kuninkaallinen, esimerkiksi habitukseltaan arvokas ja uljas kuningatar, jonka mieli on säpäkän nerokas. Oikea nimi joko osuu kohdalle tai kustannan teoksen nimellä *[Title!]*, sillähän se kantaesitettiin. Kappaleen alussa on lyhyt juhlava fanfaari. Sen jälkeen alkaa rytmin leikki pitkälinjaisen kauniin melodian taustalla. Pääteemaan esittelee ensimmäisellä kerralla piccolon ja bassoklarinetin tyylissä duo, muiden papattaessa taustalla. roolit vaihtuvat ja edetään teoksen huippukohtaan, vaihtuvien tahtilajien leikkiin. Lopussa elementit kohtaavat lyhyen codan aikana. Mukana on mukavasti vaihtuvia tahtilajeja, rytmistä napakkuutta, uljautta ja kujeilua.

Ennätysmäärä kantaesityksiä

Ruskatröötän jälkeen sunnuntai-iltana olin kyllä todella onnellinen. Leirillä olin saanut paljon kiitosta ja kehuja näistä teoksista. Eipä ikinä ennen ole kantaesitetty viittä teostani saman päivän aikana. Kiitos kaikille soittajille ja kollegoille luottamuksesta ja upeista kantaesityksistä!

Teksti: Hanna-Mari Lehtonen

Kuvat: Marita Tuomilaakso ja Sandy Ahjo

Ruskatröötän kapellimestarit konsertin päätteeksi.
Kuvassa vasemmalta lukien Hanna-Mari Lehtonen,
Katri Laakso, Sanna Engström, Sandy Ahjo ja Antti Nissilä.

Hanna-Mari Lehtonen johtamassa
Ruskatröötän A-orkestria.

Mä mistä löytäisin sen idean?

Filosofinen kurkistus arjen ideointiin ja luovuuteen

Musiikin parissa työskenneltäessä luovuus on osa jokapäiväistä työtä ja ikään kuin sisäänkirjoitettua toiminnassa. Luovuutta ja ideoita tarvitaan musiikin tekemisen lisäksi toki muissakin yhteyksissä, esimerkiksi arkea ja käytännön järjestelyitä suunniteltaessa. Joskus arjen keskellä ideoiden virta tuntuu tyrehtyvän aiheiden äärellä: miten kehittäisi treenien vetämistä, millaisia ohjelmistoja kasaasi tulevan vuoden konserttiin, mitä keinoja keksisi soittajien tai oppilaiden motivointiin? Kollegoiden kanssa keskustelemisesta ja netin teoskatalogien selaamisesta on apua, mutta sen lisäksi on henkilökohtaisesti hyödyllistä ja tärkeää tunnistaa oma arkiluovuus sekä se, miten, missä ja milloin omat ideat parhaiten pulpahtavat mieleen. Kun tuntee oman mielensä liikkeet, on helpompi houkutella ajatuksia ja ideoita esiin sekä valjastaa niitä käyttöön, kun oikea hetki koittaa.

Luovuus ja intuitio

Kaikki ihmiset ovat luovia. Luovuuden voisi ajatella olevan elinehto, sillä kaikenlaisissa muuttuvissa elämän eteen tuomissa tilanteissa luovimme tiemme eteenpäin. Joillekin ihmisille on helppoa nähdä oma luovuus ja tunnistaa sen tavat ilmentyä omassa elämässä. Toisille luovuuden huomaaminen ei ole itsestäänselvää. Ei välttämättä aina edes silloin, vaikka työskentelisi luovalla alalla. Paavo ja Lauri Järvilehto kirjoittavat *Pim! Olet luova* -kirjassaan: "Luovuus on rikastavaa, elämää elämän tuntuiseksi tekevää. – Luovuus on kivaa, koska se tekee tavallisesta arjesta kivempaa ja kiehtovampaa." Itseäni kiinnostaa ajatus arkiluovuudesta; sellaisesta, joka vaikuttaa jouhevoittavalla tavalla tavallisenkin päivän etenemistä. Millaiset vaatteet laittaa päälle tänään, miten rakentaa päivän aikataulu toimivasti, millä tavalla muotoilen sähköpostin, jotta viesti välittyisi mahdollisimman selkeästi? Tämän arkiluovuuden kautta oman luovuuden tunnistaminen hölmöltäkin tuntuvista, pienistä asioista voi auttaa isommassa mittakaavassa luovuuden kasvattamisessa. Kaikki on kiinni kontekstista.

"Ilman kyllä-sanaa on mahdotonta synnyttää mitään uutta. Ilman ei-sanaa on mahdotonta synnyttää mitään upeaa."

Paavo & Lauri Järvilehto

**"HAVAINNOIDAAN,
MIETTÄÄN,
Kokeillaan,
OPITAAN."**

Saku Tuominen

Saku Tuominen toteaa kirjassaan *Luova järkevyys* luovuuden ytimen olevan halu tehdä asioita eri tavalla, paremmin. Avainasemassa on nimenomaan eri tavalla tekeminen. "Eri tavalla tekeminen on kaiken kehityksen ydin. Jos kaiken tekee aina samalla tavalla kuin ennenkin, mikään ei muutu." Luova ihminen pysyy uteliaana, eikä jämähdä. Hänellä on halu kehittyä, kasvaa ja etsiä uusia polkuja. Tämä filosofia on riippumaton siitä, mitä ihminen tekee. Ei ole väliä, mikä on hänen ammatkinsa, asemansa tai millaiset ovat hänen resurssinsa. Sen lisäksi, että ihmisellä on halu tehdä asioita paremmin, tällä täytyy myös olla kyky nähdä ne asiat, joita voisi kehittää. "Kyky nähdä, halu tehdä. Joko vähän tai paljon paremmin", Tuominen linjaa.

Luovuuteen liitetään usein intuition käsite. Kun jokin idea "vain tuntuu hyvältä". Järvilehdot kuvaavat intuition olevan kyky saada hyödyllisiä oivalluksia tiedostamatta miksi. Intuition pohjana ovat opitut ajattelun heuristiikat eli ongelmanratkaisumenetelmät sekä toimivien ratkaisujen tunnistaminen silloin, kun sellaisia tulee vastaan. Intuitio toimii myös luovan ajattelun pohjana. Tästä syystä niin intuition kuin luovan ajattelunkin kehittämisessä olennaista on jatkuva oman alan tutkistelu, jatkuva tekeminen sekä tekemisen haastaminen. Kaikki tämä edellyttää ihmiseltä aikaa, vaivaa ja viitsimistä. Saku Tuominen toteaa, että tekeminen väsyttää, mutta mitä jos tekemättömyys väsyttää vielä enemmän. On tärkeää erottaa tässä yhteydessä asioiden tekeminen suorittamisesta ja etenkin ylisuorittamisesta. Tekemisen vauhti voi olla niin hidasta kuin sen tarvitsee olla omat voimavarat huomioiden. Pienessäkin (ajatuksen) liikkeessä pysyminen auttaa eteenpäin.

Luovuudessa voi oppia etevämmäksi yksinkertaisesti vain tekemällä asioita. Hankalalta tuntuvassakin hetkessä on tärkeää jatkaa tekemistä. Antero Mertarannan hengessä "vaikka tekee kipeää, ei haittaa". Jos tekeminen loppuu, mitään ei tapahdu. Tämä voi kuulostaa absurdilta yksinkertaistukselta, mutta itse löydän siitä myös kannustusta. Tärkeää on jälleen muistaa, että tehdä voi myös todella vähän. Usein on juuri haastavinta tunnistaa, miten vähän voi tehdä ja silti se lasketaan tekemiseksi. Professori Kari Uusikylän mukaan luova ihminen uskalttaa olla välillä näennäisen laiska ja kerätä tarpeellista energiaa alituisten tuottamisen ja puurtamisen sijaan.

Mä mistä löytäisin sen idean?

Filosofinen kurkistus arjen ideointiin ja luovuuteen

“Luovuus vaatii aktiivista positiivista asennetta. Se ei kuitenkaan ole pelkkää varauksetonta positiivisuutta, vaan siihen liittyy myös tarkoituksenmukainen ja harkittu kritiikki.” Luovaan prosessiin kuuluu eri tilanteissa useita kyllä-vaiheita ja ei-vaiheita. Prosessin alkupuolella on tärkeämpää sanoa kyllä, sen keskellä ja lopussa taas ei. “Olennaista on tietää, milloin kumpikin ajattelumalli toimii – täytyy tunnistaa, milloin käyttää oikeaa ajattelua oikeaan aikaan”, Järvilehto muistuttaa. Hän myös toteaa: “Luovuus vie meidät kauas maailmaan, mutta myös itseemme. Kaikkein luovin olet juuri silloin kun olet omat itsesi – mitä ikinä se tarkoittaakaan”. Omana itsenään oleminen on aina mystisen helppoa ja hankalaa yhtä aikaa.

Oman ajattelun haastaminen ja ajattelun ajattelu

Sen lisäksi, että ajatusten liike pitäisi saada pidettyä käynnissä, oma ajattelu pitäisi aika ajoin haastaa. Taiteen tohtori ja intuitiotutkija Asta Raami kannustaa: “Jos tahtoo ylittää itsensä ja luoda jotakin sellaista, jota ei ole olemassa, pitää rohkaistua haastamaan myös omat ajatuksensa ja toimintatapansa”. Niin orkesterinjohtajat, soitonopettajat kuin monet muutkin kentällä toimivat useasti yksin työssään, joten haasteena on juuri itsensä haastaminen sopivalla tavalla.

Filosofi Esa Saarisen yksi suuri ja merkittävä kestoaihe on ajattelun ajattelu. Hänen näkemyksensä on, että omaa ajattelua ajattelemalla ja etenkin ajattelemalla kuten tarkemmin ottaen ajattelee, ihmisen on mahdollista synnyttää parempaa ajattelua ja paremman ajattelun kautta parempaa elämää. Olennaista on pohtia, mitä asioista oikeasti ajattelee ja tässä asiayhteydessä esimerkiksi, mitä tosiasiaassa miettii tällä hetkellä vaikkapa musiikista, sen tekemisestä tai opettamisesta, mikä on tärkeää ja millä on väliä? Mihin suuntaan on halu kehittyä tai mitä kehittyminen edellyttää?

1. Kun ei ajattele tarkemmin, oma ajattelu tuntuu pääosin riittävältä erityisesti koskien elämän laajoja linjoja;
2. Tarkempi ajattelu vaatii vaivaa, mutta kun hyödyt jäävät auki, vaiva ei tunnu vaivan arvoiselta, olivat arvot muutoin mitä vain;
3. Tarkempi ajattelu voi havahtua ulkoisen ärsykkeen vaikutuksesta, mutta myönteinen liikkeellelähtö vaatii päätöksen omasta takaa, mikä vaatii ajan ja paikan, joita yleensä ei löydy;
4. Tarkemman ajattelun näivettyessä kasvaa taipumus toimia ajattelemattomasti;
5. Tarkemman ajattelun puuttuessa ajattelu on tuulten vietävissä ja omaksuu mitä sattuu.

Esa Saarinen

Ideointi: ajatuksista ideaksi, ideasta sanoiksi, sanoista teoiksi

Jotkut ihmiset ovat synnynnäisiä visionäärejä ja keksivät ideoita ehtymättömältä tuntuvasta pankistaan. Toisilla ideoiden kehittäminen tuntuu tyssäävän heti käsittelyssä. Käytännön rajat ja tiukat budjetit voivat helposti katkaista ideoinnilta siivet. Erilaisten ideariihien järjestämisessä ei ole mitään väärää ja Tuominen toteaa, että ne voivat

osoittautua hyödylliseksi. “Ideointisession menestystä ei määritä ideoiden määrä eikä edes niiden laatu. Ainoa mikä ratkaisee on se, mitä tapahtuu.” Järvilehdon näkemys on, että pelkkä ideoiden maailmaan puskeminen ei synnytä mitään uutta kokonaisuutta, vaan vaaditaan myös määrätietoista ja analyyttistä ideoiden arviointia. “Samalla tietoisuus on myös yksi luovuuden pahimmista vihollisista. Mikään ei tuhoa luovuutta tehokkaammin kuin ylianalysointi, älyllinen mailanpuristaminen.”

Asta Raamin ajatukseen kiteytyy tämän tekstin punainen lanka. “Jos aidosti ja radikaalisti tahdotaan edesauttaa luovuutta, tulee huomio kiinnittää ihmisen luovuuden sisäisten mekanismien tukemiseen: miten jokin itsessä alkaa virrata, yhdistyä tai kirkastua.”

Tämä on kannustus tarkkailemaan ja löytämään omat luovat hetket ja tilat: ne voivat piileksiä suihkussa kesken hiustenpesun, kaupan hyllyjen välissä tai sunnuntai-aamuna kahvikupin ja Pekka Laineen Ihmemaan ollessa seuralaisina, tai sitten jossain aivan muualla. Joka tapauksessa ne ovat tärkeitä kokonaisuuden kannalta.

Lähteet

Järvilehto, Paavo & Järvilehto, Lauri: Pim! Olet luova

Raami, Asta: Älykäs intuitio

Saarinen, Esa: Ajattelusta – E. Saarisen ajatuksia elämästä, rakkaudesta ja ajattelun ajattelusta

Tuominen, Saku: Luova järkevyys

Uusikylä, Kari: Naislahjakkuus

“Luovuutta on halu
tehdä asioita eri tavalla,
paremmin.”

Saku Tuominen

Teksti: Soila Takanen

Kvartaalin kantaesityksiä - Anni Hautala: *Between the Waters - Vetten välissä*

Anni Hautala: – Teos on dramaattinen alkusoitto puhallinorkesterille. Säveltäjän kynä maalaa teoksen lyhyeen kestoan nähden mitä monipuolisemman gallerian veden erilaisia olomuotoja ja niiden liikkeitä. Erityistä kauneutta kappaleeseen tuo välisanan toiveikas melodia. Innoituksen sävellykseen ja sen tuomiin sävyihin Hautala on saanut Suomen luonnosta, sen järvistä ja metsistä.

Between the Waters - Vetten välissä sai kantaesityksensä Kuopiossa 25.8.2024 Kallawinds-orkesterin soittamana. Konsertin kapellimestarina toimi Asseri Väisänen.

Anni Hautala (2001) on säveltäjä ja Tampereen ammattikorkeakoulusta keväällä 2024 valmistunut musiikinteoria- ja sävellyspedagogi. Syksyllä 2023 Hautala aloitti opinnot Taideyliopiston Sibelius Akatemian Urkujen ja Kirkkomusiikin osastolla. Säveltäjänä hän on tehnyt yhteistyötä muun muassa Laivaston soittokunnan, Tampere Raw:n ja eri musiikkioppilaitosten kanssa.

Syksyllä 2020 Hautala osallistui Pirkanmaan pinnan ja Suomen puhallinorkesteriliiton järjestämään sävellyskilpailuun, jossa hän sijoittui neljänneksi. Vuosina 2019-2020 Hautala oli mukana Suomen Säveltäjät ry:n ja Taideyliopiston Sibelius Akatemian Yhdenvertaisesti säveltäen -hankkeessa. Opetus- ja sävellystöiden lisäksi hän toimii Tampereen nykymusiikkiyhdistys Tampere ry:n hallituksen puheenjohtajana.

Kvartaalin kantaesityksiä - Lauri salokoski:

Tibrogargan

Tibrogargan pohjautuu Australian Queenslandissa asuneiden aboriginaalien taruun Glass House Mountains -vuorten synnystä. Luin tarinan, kun kävin paikan päällä vuonna 2009. Tibrogargan on vuorista suurin ja niiden isä. Hän näki kaukana merellä suuren hyökyaallon ja käski poikaansa Conoworinia varoittamaan raskaana olevaa äitiään Beerwahia aallosta. Conoworin ei jostain syystä totellut isäänsä ja Beerwah joutui hyökyaallon kohteeksi. Rangaistukseksi Tibrogargan otti ison nuijan ja katkasi poikansa niskan, jotta hän aikojen loppuun asti tarkkailisi merta voimatta kääntyä pois. Conoworin näyttää vuorelta, jonka niska on katkaistu. Beerwah on leveä vuori, joka näyttää raskaana olevalta hahmolta.

Taru pohjautuu aboriginaalien myyttiin, mutta pidättäydyin käyttämästä heidän musiikkiinsa viittaavia elementtejä teoksessa, koska en koe tietäväni aiheesta tarpeeksi tehdäkseni kyseiselle traditiolle oikeutta. Sen sijaan käytin omaa sävelkieltäni kuvittaakseni tarinaa, joka oli mielestäni kiehtova, inspiroiva ja dramaattinen. Vuorten majesteettisuutta kuvaamaan valitsin pääteeman melodian kannattajaksi käyrätorvet. Käytin myös kellopeiliä kuvaamaan lapsen viattomuutta. Kellopeilin jälkeen kuulemme dissonansseja, jotka kuvaavat tarun isän rangaistusta lapsen tottelemattomuudesta. Teoksen syvempiä teemoja ovat auktoriteetti, vallanpitäjien käyttämä väkivalta ja toisaalta myös velvollisuudentunto ja johtamisen vaikeus.

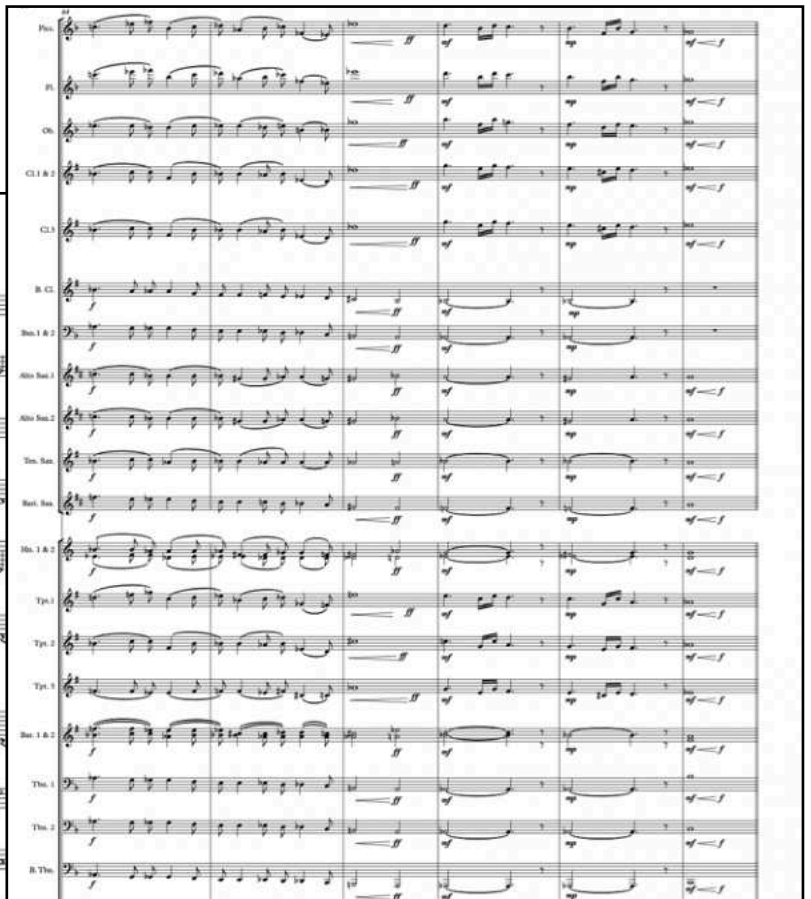
Sävellys valmistui 2020 ja se sai kolmannen palkinnon FSSMF:n sävellyskilpailussa, mutta mm. pandemian takia sen kantaesitys viivästyi muutamalla vuodella.

Teksti ja kuvat: Lauri Salokoski

Tibrogargan

Larghetto $\text{♩} = 60$

A

Kantaesittäjät: Åke Mansén-Hillar ja Blåslyftet nuoris-orkesteri. 6.10.2024 klo 13, Windfest, Pyynikki-Sali, Tampere.

Espoon puhallinorkesterin yhteistyön tuulet

Espoon puhallinorkesterin (EPO) toiminnan tavoitteita ovat mm. soittotaidon kehittyminen, puhallinmusiikin tutuksi tekeminen, sukupolvien välinen yhteistyö ja nuorten soittajien innostaminen mukaan toimintaan sekä puhallinorkestereiden kuulijakunnan kasvattaminen. Kapellimestari **Antti Hartikaisen** johtaman kevätkonsertin 2024 (kuvassa) ohjelmisto sisälsi puhallinorkesterille sävellettyä, merkittäväksi noteerattua musiikkia kuten P. Sparken *Concert Prelude* ja P. A. Graingerin *Lincolnshire Posy*.

Saimme huippusolistin, pianisti **Jukka Nykäsen** soittamaan Gershwinin *Rhapsody in Blue*. Tämä Pertti Pekkasen sovitus oli ainoa ei-alkuperäinen teos, mutta sekin on sävelletty alun perin puhallinsäestykselle. Ohjelmisto oli haastava ja edellytti soittajilta paljon harjoittelua. Lopulta kuitenkin saavutettiin työvoitto ja konsertti onnistui erinomaisesti.

EPO:n suorituskyvyn nousu on kapellimestarin mukaan kuulunut syksyllä. Sukupolvien välinen yhteistyö toteutui EPO:n ja musiikkiopisto Juvenalian puhallinorkestereiden (JUPO 1, 2 ja 3) yhteiskonsertissa. Ohjelmisto suunniteltiin JUPO:jen kapellimestarin ja konsertin mainion juontajan **Tanja Vienosen** kanssa. Kappaleiksi valikoitui musiikkia nuorille tutuista elokuvista ja tv-sarjoista, kuten Harry Potter, Näin koulutat lohikäärmeesi ja Wednesday. Suuren vaikutuksen nuoriin soittajiin teki E. Griegin *March of the Trolls*

(Marssi lyhyestä sarjasta). Konsertti oli oikea piristysruiske EPO:lle ja JUPO:ille, ja yhteistyö jatkuu ensi syksynä.

EPO:oon on tullut viime aikoina ilahduttavasti nuoria soittajia. Lisää mahtuu kaikkiin sektioihin. Etenkin lyömäsoittajia, fagotisteja ja käyrätorvensoittajia kaivataan.

On tärkeää saada puhallinorkestereille uutta kuulijakuntaa, koska puhallinorkesterimusiikki uhkaa jäädä musiikin kentällä vähemmistöön. Siksi EPO järjestää ilmaiskonsertteja. Mieleen on painunut EPO-JUPO ilmaiskonsertissa olleen miehen kommentti: "Minulla oli ennakkoluuloja puhallinmusiikkia kohtaan. Sain kuitenkin konsertissa monta kertaa positiivisella tavalla kylmiä väreitä. Tulen varmasti uudelleen!"

Myös kuoroyhteistyö on yksi keino tehdä puhallinorkesterin soitinto tutuksi uudelle yleisölle. EPO suunnitteleekin nyt konserttia Murtosointu- ja Akateeminen laulukkuorujen kanssa. Konsertti pidetään 3.4.2025 Espoonlahden kirkossa samoin kuin EPO:n syyskonsertti 4.12.2024.

Tervetuloa kuuntelemaan ja mukaan soittamaan!

Teksti: Ritva Torppa

Kuva: Eija Hartikainen

Finlands svenska sång- och musikförbund FSSMF järjesti 4.-6. lokakuuta Tampereella *Windfest- puhallinmusiikkiviikonlopun* edistääkseen suomenruotsalaista puhallinmusiikkikenttää ja tavoittaakseen uusia alueita puhallinmusiikkitoiminnallaan.

Lauantaina 5.10. järjestettiin yhteiskonsertti Pirkanmaan musiikkiopiston Windus 2 ja 3 -orkestereiden sekä FSSMF:n jäsenorkesterien Jeppo Ungdomsorkester (kuvassa) ja Närpes skolmusikkår kanssa.

Sunnuntaina 6. lokakuuta järjestettiin viikonlopun päätteeksi juhlakonsertti, jossa nuoriso-orkesterimme Blåslyftet esitti vasta harjoiteltua ohjelmistoaan.

Tämä nuoriso-orkesteri on yhdistyksen järjestämä projekti-orkesteri 12-20-vuotiaille nuorille, jotka halusivat mahdollisuuden soittaa sinfonista puhallinmusiikkia korkeammalla tasolla kuin mitä heidän kotikunnissaan on tarjolla. Nuoriso-puhallinorkesteri esitti konsertin aikana myös **Lauri Salokosken** kauniin teoksen *Tibrogargan* kantaesityksen.

Juhlakonsertissa esiintyivät myös Jeppo ja Närpes. Konsertin päätteeksi kaikki osallistuneet orkesterit soittivat yhdessä kaksi kappaletta (*On Joyful Wing* - Michael Sweeney ja *Military Escort* - Harold Bennett) - mahtava päätös hienolle puhallinmusiikkiviikonlopulle.

Teksti ja kuva: Elin Kackur

WINDFEST 2024 i Tammerfors

Finlands svenska sång- och musikförbund ordnade den 4-6.10 en blåsmusikhelg i Tammerfors avsedd att gynna det finlandssvenska blåsmusiklivet och nå ut med sin blåsmusikverksamhet till nya trakter.

Under lördagen 5.10 ordnades en gemensam konsert med orkestrarna Windus 2 och 3 från Pirkanmaan musiikkiopisto samt FSSMF:s medlemsorkestrar Jeppo Ungdomsorkester och Närpes skolmusikkår.

Under söndagen 6.10 ordnades en galakonsert för att avsluta helgens aktiviteter under vilken vår ungdomsorkester Blåslyftet framförde sin nyinövade repertoar. Denna ungdomsorkester är en projektorkester som förbundet ordnat för ca. 12-20 åriga ungdomar som velat få chansen att spela symfonisk blåsmusik på högre nivå än vad som kanske erbjuds i deras hemkommuner. Blåslyftets ungdomsorkester stod också under konserten för uruppförandet av **Lauri Salokoskis** vackra stycke *Tibrogargan*. Under galakonserten uppträdde också Jeppo Ungdomsorkester samt Närpes skolmusikkår.

Konserten avslutades med att alla deltagande orkestrar tillsammans stämde upp i två stycken (*On Joyful Wing* - Michael Sweeney och *Military Escort* - Harold Bennett) - ett mäktigt avslut på en härlig helg i blåsmusikens tecken.

Jeppo Ungdomsorkester under ledning av Fredrik Sundell.

SPOL

PUHALLINMUSIIKKIA

FinnBandShop

FinnBandShop

FinnBand=Finnish Band Publishers United, PDF-store.
Suomalainen puhallinmusiikkintäntäjien kattojärjestö
FinnBand ry:n jäsenten yhteinen verkkokauppa.

Web-store:

<https://www.youtube.com/@finnbandsociety>

Finnsociety:

finnbandsociety@gmail.com

Etusivu / SPOL

KAIKKI
TUOTTEET

Leikkisä

LEIKSALLA (FOR YOUTH BAND) BY ANNE KANKARE GRADE 1.5-2

40,00 €

Leikkisä/Playground: Finnish band championship contest 2025 test piece, C-series. Rento/Duration ca. 3:20. Take a look and listen.

DREAMER'S WIND (FOR SYMPHONIC BAND) BY ROLF GUSTAVSSON GRADE 4

70,00 €

Finnish National Wind Band Competition 2025 A-Class compulsory piece. Duration ca. 10 minutes. Take a look and listen! Composer's note: ...

NEAR & DISTANT (FOR SYMPHONIC BAND) BY LAURI PORRA GRADE 4+

60,00 €

Have a look and listen: Finnish National Wind Band Competition 2017 test piece in Series A. Duration ca. 6:30 minutes. ...

ENTER THE WILD ONES! (FOR YOUTH BAND) BY ANITA LEHTO GRADE 2

40,00 €

Hurjat tulee! Daffini stuff for youngsters! Duration 2:40. Live at Finnish National Windband Conference 2024.

The Brave Band

If We Must Die

Festival Music

Uusi FinnBandShop Holvissa, toimii jo SPOL:n osalta!

Anne Kankare

MEIDÄN UUSI ORKKA -junnusarja

1. Eka biisi
2. Toka biisi
3. Kolmas biisi
4. Meidän uusi orkka
5. Kilinää, kalinaa
6. Pena Penatoninen
7. Tippuu, tippuu, räystästä tippuu
8. Oktaaviunis purkautuu

Kesto 15:20 (grade 2), jäsenhintaa 80 € (muut 100 €)

Anne Kankare: *Leiksalla*

SM-kisojen C-sarjan pakollinen teos 2024 (grade 1,5)

Rolf Gustavsson: *Dreamer's Wind*

SM-kisojen A-sarjan pakollinen teos (grade 4)

Olli Palomäki:

Valhalla UUTUUS!

(grade 4) Mahtipontista mutta melodista!

Olli Palomäki:

Supernova RAJÄHTÄVÄ UUTUUS! (grade 4)

Anni Hautala: *Between the Waters*

UUTUUS! (grade 3,5)

Juhani Leinonen:

Sellaista elämä on UUTUUS!

Konsertoivaa Jussia! (grade 4-)

Juha Pisto

Neljä miniatyyriä vaskiseitsikolle ja lyömäsoittimille
(grade 2,5) Myös flex-sovituksena!

Matti Ruohonen, sov. Antti Nissilä:

Vauhti kiihtyy

SPOL:n tilaussovitus: korvamato
puhallinorkesterisovituksena (grade 2,5)

Anita Lehto: *Hurjat tulee!*

SPOL:n tilausteos: seitsikko/pieni puhallinorkesteri ja
myös nuorisopuhallinorkesteri
(grade 2)

Rasmus Soini: *Pieni Tanhu*

Ruskatrööttä 2022 tilausteos
(grade 3+)

Sauli Saarinen: *Festival Music*

Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan voittaja
(grade 4,5)

Jussi Lampela: *If we must die*

Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kakkonen
(grade 4)

Markku Viitasaari: *Global Winds*

Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kolmonen
(grade 4)

Anne Kankare: *Urhea orkka*

Riemastuttava junnusarssi
(grade 1,5)

Anne Kankare: *Konstaapeli Hantti-Fantti*

Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 1,5)

Anni Hautala: *Mesikämmen*

Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 3)

Jyrki Koskinen:

From Karelia with Love (grade 4)

Upea konserttiteos

TILAUKSET:

spol.toiminnanjohtaja@gmail.com
(myös paperitilaukset ja PDF)